

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1380/2013

av den 11 december 2013

om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) Genom förordning (EG) nr 2371/2002 ⁽⁴⁾ inrättades ett gemenskapssystem för bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken.

(2) Den gemensamma fiskeripolitikens tillämpningsområde omfattar bevarandet av de marina biologiska resurserna och förvaltningen av fisket efter dem. Det omfattar också, när det gäller marknadsåtgärder och ekonomiska åtgärder som stöd till den gemensamma fiskeripolitikens mål, limniska biologiska resurser och vattenbruk samt beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter från verksamhet som äger rum på medlemsstaternas territorier eller i unionens vatten, inbegripet verksamhet som bedrivs av fiskefartyg som för tredjelands flagg och som är

registrerade i ett tredjeland, av unionsfiskefartyg eller av medborgare i en medlemsstat, utan att detta påverkar flaggstatens primära ansvar, med beaktande av bestämmelserna i artikel 117 i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 ⁽⁵⁾ (nedan kallad *Havsrättskonventionen*).

(3) Fritidsfiske kan ha betydande inverkan på fiskeresurserna och medlemsstaterna bör därför säkerställa att det bedrivs på ett sätt som är förenligt med målen för den gemensamma fiskeripolitiken.

(4) Den gemensamma fiskeripolitiken bör säkerställa att fisket och vattenbruket bidrar till långsiktig miljömässig, ekonomisk och social hållbarhet. Den bör innehålla bestämmelser som syftar till att säkerställa spårbarhet, säkerhet och kvalitet för de produkter som saluförs i unionen. Den gemensamma fiskeripolitiken bör dessutom bidra till ökad produktivitet, skälig levnadsstandard för fiskesektorn, inklusive småskaliga fisken, och stabila marknader, och den bör trygga livsmedelstillgången och leda till skäliga konsumentpriser. Den gemensamma fiskeripolitiken bör bidra till Europa 2020-strategin för smart och hållbar tillväxt för alla, och bör hjälpa till att nå målen i den strategin.

(5) Unionen är avtalslutande part i Havsrättskonventionen ⁽⁶⁾ och, enligt rådets beslut 98/414/EG ⁽⁷⁾, i Förenta nationernas avtal om genomförande av bestämmelserna i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 om bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd av den 4 december 1995 ⁽⁸⁾ (nedan kallat *FN:s avtal om fiskbestånd*) och, enligt rådets beslut 96/428/EG ⁽⁹⁾, i Förenta

⁽¹⁾ EUT C 181, 21.6.2012, s. 183.

⁽²⁾ EUT C 225, 27.7.2012, s. 20.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 6 februari 2013 (ännu ej publicerad i EUT) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 17 oktober 2013 (ännu ej publicerad i EUT). Europaparlamentets ståndpunkt av den 9 december 2013 (ännu ej publicerad i EUT).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken (EGT L 358, 31.12.2002, s. 59).

⁽⁵⁾ Förenta nationernas havsrättskonvention och avtalet om genomförande av del XI i denna (EGT L 179, 23.6.1998, s. 3).

⁽⁶⁾ Rådets beslut 98/392/EG av den 23 mars 1998 om Europeiska gemenskapens ingående av Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 och avtalet av den 28 juli 1994 om genomförande av del XI i denna konvention (EGT L 179, 23.6.1998, s. 1).

⁽⁷⁾ Rådets beslut 98/414/EG av den 8 juni 1998 om Europeiska gemenskapens ratifikation av avtalet om genomförande av bestämmelserna i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 om bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd (EGT L 189, 3.7.1998, s. 14).

⁽⁸⁾ Avtalet om genomförande av bestämmelserna i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 om bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd (EGT L 189, 3.7.1998, s. 16).

⁽⁹⁾ Rådets beslut 96/428/EG av den 25 juni 1996 om gemenskapens godtagande av avtalet om att främja fiskefartygens iakttagande av internationella bevarande- och förvaltningsåtgärder på det fria havet (EGT L 177, 16.7.1996, s. 24).

- nationernas livsmedels- och jordbruksorganisations avtal om att främja fiskefartygens iakttagande av internationella bevarande- och förvaltningsåtgärder på det fria havet av den 24 november 1993 ⁽¹⁾.
- (6) I dessa internationella avtal fastställs huvudsakligen bevarandeskyldigheter, bland annat skyldigheten att vidta bevarande- och förvaltningsåtgärder i syfte att bevara och återställa fiskeresurserna på sådana nivåer att man kan uppnå maximal hållbar avkastning både i de vatten som omfattas av nationell jurisdiktion och på det fria havet, skyldigheten att samarbeta med andra stater om detta, skyldigheten att i stor utsträckning tillämpa försiktighetsansatsen avseende bevarande, förvaltning och nyttjande av fiskbestånden, skyldigheten att se till att bevarande- och förvaltningsåtgärderna är samstämmiga i de fall då de marina resurserna förekommer i havsområden med varierande rättslig status samt skyldigheten att ta hänsyn till annan legitim användning av haven. Den gemensamma fiskeripolitiken bör därför bidra till unionens genomförande av sina skyldigheter enligt de internationella avtalen. När medlemsstaterna antar bevarande- och förvaltningsåtgärder i enlighet med de befogenheter som de har tilldelats inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken, bör de också agera på ett sätt som är fullständigt förenligt med de internationella skyldigheter beträffande bevarande- och samarbete som anges i dessa internationella instrument.
- (7) Vid världstoppmötet om hållbar utveckling i Johannesburg 2002 förband sig unionen och dess medlemsstater att vidta åtgärder mot den fortsatta nedgången av många fiskebestånd. Unionen bör därför förbättra sin gemensamma fiskeripolitik genom att anpassa nyttjandnivåerna för att säkerställa, inom en skäligen tidsram, att nyttjandet av de levande marina biologiska resurserna återställer och upprätthåller populationerna av de skördade bestånd över den nivå som kan ge maximal hållbar avkastning. Nyttjandnivåerna bör uppnås senast 2015. Ett senareläggande av målet om maximal hållbar avkastning bör endast tillåtas om det skulle innebära en allvarlig risk för de berörda fiskeflottornas ekonomiska och sociala hållbarhet. Efter 2015 bör dessa nivåer uppnås så snart som möjligt, och under alla omständigheter inte senare än 2020. Om den vetenskapliga informationen är otillräcklig för att fastställa dessa nivåer kan approximativa parametrar övervägas.
- (8) Vid förvaltningsbeslut som relaterar till maximal hållbart avkastning inom blandfiske bör man beakta svårigheten i att upprätthålla en skördenivå som ligger på maximal hållbar avkastning för alla bestånd samtidigt, i synnerhet där vetenskapliga rön indikerar att det är mycket svårt att undvika fenomenet med begränsande arter (så kallade *choke species*) genom att förbättra de använda fiskeredskapens selektivitet. I sådana fall bör lämpliga vetenskapliga organ ombes ge rekommendationer om lämpliga nivåer för fiskeridödlighet.
- (9) Den gemensamma fiskeripolitiken bör säkerställa överensstämmelse med de mål för fisket som fastställs i det beslut som fattades av partskonferensen till konventionen om biologisk mångfald om en strategisk plan för biologisk mångfald 2011–2020 och med de mål för den biologiska mångfalden som antagits av Europeiska rådet den 25–26 mars 2010.
- (10) Ett hållbart nyttjande av de marina biologiska resurserna bör bygga på försiktighetsansatsen, som kan avledas från den försiktighetsprincip som avses i artikel 191.2 första stycket i fördraget, med beaktande av tillgängliga vetenskapliga rön.
- (11) Den gemensamma fiskeripolitiken bör bidra till skyddet av den marina miljön, hållbar förvaltning av alla kommersiellt nyttjade arter och i synnerhet till att senast 2020 uppnå god miljöstatus i enlighet med artikel 1.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG ⁽²⁾.
- (12) Den gemensamma fiskeripolitiken bör även bidra till att trygga försörjningen av unionsmarknaden med livsmedel med ett högt näringsvärde och till att minska unionens beroende av livsmedelsimport. Den bör även skapa direkta och indirekta arbetstillfällen samt främja ekonomisk utveckling i kustområden.
- (13) Det är nödvändigt att införa en ekosystemansats i fiskeriförvaltningen, fiskeverksamhetens miljöpåverkan bör begränsas och oönskade fångster bör undvikas och minskas så mycket som möjligt.
- (14) Det är viktigt att den gemensamma fiskeripolitiken genomsyras av principerna om god förvaltning. Bland dessa återfinns principerna om att beslut bör fattas på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning, ett aktivt deltagande av olika aktörer och ett långsiktigt perspektiv. För att den gemensamma fiskeripolitiken ska kunna förvaltas framgångsrikt, är det nödvändigt att tydligt avgränsa ansvaret på unionsnivå och på regional, nationell och lokal nivå samt att se till att de åtgärder som vidtas är förenliga sinsemellan och att de är förenliga med övrig unionspolitik.
- (15) Den gemensamma fiskeripolitiken bör bidra till förbättring av arbetsförhållandena och säkerheten för aktörer inom fisket.
- (16) Den gemensamma fiskeripolitiken bör, där det är relevant, fullt ut ta hänsyn till djurhälsa, djurskydd, livsmedels- och fodersäkerhet.

⁽¹⁾ Avtalet om att främja fiskefartygens iakttagande av internationella bevarande- och förvaltningsåtgärder på det fria havet (EGT L 177, 16.7.1996, s. 26).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi) (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

- (17) Eftersom alla frågor som rör Europas oceaner och hav påverkar varandra bör den gemensamma fiskeripolitiken genomföras på ett sätt som är förenligt med övrig unionspolitik och som särskilt tar hänsyn till hur den samverkar med unionens åtgärder på andra av havspolitikens områden. Samstämmighet bör säkerställas i förvaltningen av sektorspolitiken för de olika områdena i Östersjön, Nordsjön, Keltiska havet, Biscayabukten, kusterna runt Iberiska halvön, i Medelhavet och i Svarta havet.
- (18) Unionsfiskefartyg bör ha lika tillträde till unionens vatten och till de fiskeresurser som omfattas av den gemensamma fiskeripolitiken.
- (19) Befintliga regler om begränsat tillträde till resurser inom ett område tolv nautiska mil från en medlemsstats baslinjer har fungerat bra, och har gynnat bevarandet genom att begränsa fiskeansträngningen i de mest känsliga delarna av unionens vatten. Härigenom har det också varit möjligt att bevara det traditionella fiske som vissa kustsamhällen i högsta grad är beroende av för sin sociala och ekonomiska utveckling. Dessa regler bör därför fortsätta att gälla. Medlemsstaterna bör sträva efter att prioritera tillträde för fiskare som bedriver småskaligt, hantverksmässigt eller kustnära fiske.
- (20) Små öar som inte är kustnära och som är beroende av fiske bör, när så är lämpligt, särskilt beaktas och ges särskilt stöd så att deras överlevnad och utveckling säkras.
- (21) De marina biologiska resurserna i vattnen runt unionens yttersta randområden som avses i artikel 349 första stycket i fördraget bör skyddas särskilt, då dessa bidrar till att bevara dessa territoriers lokala ekonomier, med hänsyn till deras strukturella, sociala och ekonomiska situation. Vissa typer av fiskeverksamhet i dessa vatten bör därför begränsas till fartyg som är registrerade i de territoriernas hamnar.
- (22) För att bidra till bevarandet av levande akvatiska resurser och marina ekosystem bör unionen sträva efter att skydda biologiskt känsliga områden genom att utse dem som skyddade områden. I sådana områden bör det vara möjligt att begränsa eller förbjuda fiskeverksamhet. När beslut fattas om vilka områden som ska pekas ut som skyddsområden bör särskild uppmärksamhet ges åt områden avseende vilka det finns tydliga bevis för att det förekommer betydande koncentrationer av fisk under minsta referensstorleken för bevarande och lek områden, samt åt områden som bedöms vara biogeografiskt känsliga. Hänsyn bör även tas till befintliga bevarandeområden. För att underlätta förfarandet för att utse områden bör medlemsstaterna identifiera lämpliga områden, inbegripet områden som utgör en del av ett sammanhängande nätverk, och där så är lämpligt samarbeta med varandra samt utarbeta och överlämna gemensamma rekommendationer till kommissionen. För att på ett effektivare sätt fastställa skyddade områden bör det vara möjligt att ge kommissionen befogenhet att göra detta i en flerårig plan. I syfte att säkerställa en lämplig nivå av demokratisk ansvarighet och kontroll bör kommissionen regelbundet rapportera till Europaparlamentet och rådet om hur dessa skyddsområden fungerar.
- (23) Målet om hållbart nyttjande av de marina biologiska resurserna uppnås mest effektivt genom en flerårig strategi för fiskeriförvaltningen, genom att prioritera fleråriga planer som tar hänsyn till de olika fiskernas särdrag.
- (24) De fleråriga planerna bör, där så är möjligt, omfatta flera bestånd om dessa bestånd utnyttjas samtidigt. De fleråriga planerna bör fastställa ramen för ett hållbart nyttjande av de berörda bestånden och marina ekosystemen och innehålla tydliga tidsramar och skyddsmekanismer för att hantera oförutsedd utveckling. De fleråriga planerna bör även styras av tydligt definierade förvaltningsmål för att bidra till hållbart nyttjande av bestånden och skyddet av de marina ekosystem som berörs. Dessa planer bör antas i samråd med de rådgivande nämnderna, aktörerna i fiskerinäringen, forskare och andra aktörer med intressen i fiskeriförvaltningen.
- (25) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG⁽¹⁾, rådets direktiv 92/43/EEG⁽²⁾, och Europaparlamentets och direktiv 2008/56/EG fastställer vissa skyldigheter för medlemsstaterna vad beträffar särskilda skyddade områden, särskilda bevarandeområden respektive marina skyddade områden. Sådana åtgärder kan kräva antagande av åtgärder som faller under den gemensamma fiskeripolitiken. Det är därför lämpligt att bemyndiga medlemsstaterna att i vatten som omfattas av deras suveränitet eller jurisdiktion anta sådana bevarandeåtgärder som är nödvändiga för att de ska kunna uppfylla sina skyldigheter enligt dessa unionsakter, om sådana åtgärder inte påverkar andra medlemsstaters fiskeintressen. Om sådana åtgärder kan påverka andra medlemsstaters fiskeintressen bör kommissionen ges befogenheten att anta sådana åtgärder och man bör använda sig av regionalt samarbete mellan de berörda medlemsstaterna.
- (26) Det behövs åtgärder som kan begränsa de nuvarande höga nivåerna av oönskade fångster och gradvis eliminera bruket att kasta fisk överbord. Oönskade fångster och utkast är ett stort slöseri med resurserna, motverkar hållbart nyttjande av de marina biologiska resurserna och de marina ekosystemen, och påverkar fiskets ekonomiska

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

- bärkraft. En skyldighet att landa alla fångster (nedan kallad *landningsskyldigheten*) av arter som omfattas av fångstbegränsningar, och i Medelhavet även fångster av arter för vilka en minsta storlek har fastställts, som görs vid fiske i unionens vatten eller som görs av unionsfiskefartyg bör fastställas och genomföras gradvis, och bestämmelser som hittills har tvingat fiskare att kasta fångst över bord bör upphävas.
- (27) Landningsskyldigheten bör införas fiske för fiske. För de arter där bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning visar på en hög överlevnadsgrad när de släpps tillbaka i havet bör fiskare ha rätt att fortsätta att kasta dessa arter över bord.
- (28) För att det ska vara möjligt att uppfylla landningsskyldigheten och för att mildra effekten av varierande årliga fångstammansättningar, bör medlemsstaterna ha rätt att överföra kvoter mellan år upp till en viss procentandel.
- (29) Inom ramen för förvaltningen av landningsskyldigheten är det nödvändigt att medlemsstaterna göra sitt yttersta för att minska de oönskade fångsterna. I detta syfte måste hög prioritet ges åt förbättringar av selektiva fiskemetoder för att i möjligaste mån undvika och minska oönskade fångster. Det är viktigt för medlemsstaterna att fördela kvoter mellan olika fartyg i en mix som i så hög grad som möjligt återspeglar den förväntade artsammansättningen av fiskerierna. I händelse av obalans mellan tillgängliga kvoter och faktiska fiskemönster bör medlemsstaterna överväga justeringar genom kvotbyten med andra medlemsstater, även permanent. Medlemsstaterna bör också överväga att underlätta för fartygsägare att slå samman individuella kvoter, till exempel inom producentorganisationer eller grupper av fartygsägare. Medlemsstaterna bör i sista hand överväga att räkna av bifångsterna från kvoten för målarterna, beroende på bevarandestatusen för den art som bifångsten utgörs av.
- (30) Landad fisk som är mindre än minsta referensstorlek för bevarande bör endast få avsättas för vissa ändamål och bör inte få säljas som livsmedel.
- (31) För att hantera situationen då oönskade fångster är oundvikliga även när samtliga åtgärder för att minska dessa fångster tillämpas, bör det fastställas vissa undantag av mindre betydelse från landningsskyldigheten inom de fisken som omfattas av landningsskyldigheten, främst genom fleråriga planer.
- (32) Med förbehåll för vetenskaplig rådgivning och utan att äventyra målen med maximal hållbar avkastning eller öka fiskeridödligheten, när det föreligger en landningsskyldighet inklusive skyldigheten att dokumentera alla fångster, bör det vara möjligt att öka de relaterade fiskemöjligheterna för att ta hänsyn till det faktum att fisk som tidigare kastades över bord kommer att landas.
- (33) Tillträde till fiske bör grunda sig på transparenta och objektiva kriterier, inbegripet miljömässiga, sociala och ekonomiska kriterier. Medlemsstaterna bör främja ett ansvarsfullt fiske genom att uppmuntra de aktörer som fiskar på ett sätt som medför minsta möjliga miljökador och som ger de största samhällsfördelarna.
- (34) För de bestånd för vilka det inte har fastställts några fleråriga planer bör man säkerställa att nyttjandnivåerna ger maximal hållbar avkastning genom att det fastställs begränsningar för fångst eller fiskeansträngning. Om de tillgängliga uppgifterna är otillräckliga bör fisket förvaltas med användning av approximativa parametrar.
- (35) På grund av det svåra ekonomiska läge fiskerinäringen befinner sig i och att vissa kustsamhällen är beroende av fisket, är det nödvändigt att relativ stabilitet säkerställs för fiskeverksamheten genom att fiskemöjligheterna fördelas mellan medlemsstaterna på grundval av en förutsebar andel av bestånden för varje medlemsstat.
- (36) En sådan relativ stabilitet i fiskeverksamheten bör med tanke på den aktuella biologiska situationen för bestånden tillvarata och fullt ut ta hänsyn till de särskilda behoven i regioner där lokala samhällen är särskilt beroende av fiske och därmed sammanhängande verksamheter enligt rådets resolution av den 3 november 1976⁽¹⁾, särskilt i bilaga VII till denna.
- (37) Begreppet relativ stabilitet bör därför tolkas mot denna bakgrund.
- (38) Kommissionen bör bemyndigas att anta tillfälliga åtgärder om det till följd av fiskeverksamheten råder allvarlig fara för bevarandet av de marina biologiska resurserna eller för det marina ekosystemet och detta kräver omedelbara åtgärder. Dessa åtgärder bör fastställas inom ramen för preciserade tidsramar och bör genomföras under en fastställd tidsperiod.

⁽¹⁾ Rådets resolution av den 3 november 1976 om vissa externa aspekter av inrättandet av en fiskezon på 200 nautiska mil inom gemenskapen med verkan från och med den 1 januari 1977 (EGT C 105, 7.5.1981, s. 1).

- (39) Medlemsstaterna bör samarbeta på regional nivå för att anta gemensamma rekommendationer och andra instrument för utveckling och genomförande av bevarandeåtgärder och åtgärder som påverkar fiskeverksamheten i områden som är skyddade enligt miljörätten. Inom ramen för det regionala samarbetet bör kommissionen endast anta bevarandeåtgärder genom genomförandeakter eller delegerade akter när alla berörda medlemsstater i en region är eniga om en gemensam rekommendation. I avsaknad av en gemensam rekommendation bör kommissionen lägga fram ett förslag om relevanta åtgärder enligt fördraget.
- (40) Medlemsstaterna bör ges befogenhet att anta bevarande- och förvaltningsåtgärder för bestånd i unionens vatten som endast är tillämpliga för de unionsfiskefartyg som för deras flagg.
- (41) Medlemsstaterna bör inom vatten upp till tolv nautiska mil från deras baslinjer ges befogenhet att anta bevarande- och förvaltningsåtgärder som gäller för alla unionsfiskefartyg, förutsatt att dessa åtgärder inte är diskriminerande för unionsfiskefartyg från andra medlemsstater och har föregåtts av samråd med andra berörda medlemsstater, och att unionen inte har antagit särskilda bevarande- och förvaltningsåtgärder innanför den gränsen på tolv nautiska mil.
- (42) Medlemsstaterna bör kunna införa ett system med överlåtbara fiskenyttjanderätter.
- (43) Medlemsstaterna bör vidta särskilda åtgärder för att anpassa antalet unionsfiskefartyg till de tillgängliga resurserna baserat på deras bedömning av balansen mellan deras flottors fiskekapacitet och de fiskemöjligheter som är tillgängliga för dem. Dessa bedömningar bör göras i enlighet med kommissionens riktlinjer och presenteras i en årlig rapport till kommissionen. Dessa rapporter bör offentliggöras. Varje medlemsstat bör kunna välja de åtgärder och instrument som den önskar tillämpa för att minska alltför stor fiskekapacitet.
- (44) Dessutom bör obligatoriska kapacitetstak för flottan och nationella system för in- och utträde med avseende på stöd för fartyg som tas ur bruk bibehållas i syfte att förvalta och anpassa fiskekapaciteten.
- (45) Medlemsstaterna bör registrera minimiinformation om egenskaper och aktiviteter hos de unionsfiskefartyg som för medlemsstatens flagg. Dessa register bör göras tillgängliga för kommissionen i syfte att övervaka storleken på medlemsstaternas flottor.
- (46) Fiskeriförvaltning baserad på bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning kräver harmoniserade, tillförlitliga och korrekta data. Medlemsstaterna bör därför samla in data om flottorna och om deras fiskeverksamhet, särskilt biologiska data om fångster, inbegripet utkast och undersökningsuppgifter om bestånden och om fiskets potentiella effekter på de marina ekosystemen. Medlemsstaterna bör förvalta och ställa insamlade data till förfogande för slutanvändare och andra berörda parter. Medlemsstaterna bör samarbeta med varandra och med kommissionen för att samordna datainsamlingen. I förekommande fall bör medlemsstaterna också samarbeta kring datainsamlingen med tredjeländer. För att kommissionen ska kunna göra sin bedömning bör medlemsstaterna tillhandahålla den en årsrapport om sin datainsamlingsverksamhet, vilken ska offentliggöras.
- (47) Datainsamling bör omfatta data som underlättar den ekonomiska bedömningen av de företag som är verksamma inom fiske, vattenbruk och beredning av fiskeri- och vattenbruksprodukter och uppgifter om sysselsättningstrender inom sektorn.
- (48) Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF), som inrättades genom kommissionens beslut 2005/629/EG⁽¹⁾, får rådfrågas om bevarande och förvaltning av marina biologiska resurser i syfte att säkerställa det stöd som behövs från högt kvalificerade vetenskapsmän, särskilt när det gäller tillämpningen av biologiska, ekonomiska, miljömässiga, sociala och tekniska vetenskapsgrenar.
- (49) Den policyinriktade fiskeriforskningen bör stärkas genom nationellt antagna program för insamling av uppgifter för vetenskapliga ändamål, forskning och innovation genomförda i samordning med andra medlemsstater och inom unionens ramar för forskning och innovation. Bättre samarbete mellan industrin och forskare bör också främjas.
- (50) Unionen bör främja den gemensamma fiskeripolitikens mål på internationell nivå, och säkerställa att unionens fiskeverksamhet utanför unionsvattnen följer samma principer och standarder som de som tillämpas enligt unionsrätten samt främja likvärdiga förutsättningar för EU-aktörer och tredjelandsaktörer. I detta syfte bör unionen eftersträva att leda processen för att förstärka de regionala och internationella organisationernas prestanda, så att de får bättre förutsättningar för att bevara och förvalta de marina levande resurser de ansvarar för, inbegripet att

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 2005/629/EG av den 26 augusti 2005 om inrättande av en vetenskaplig, teknisk och ekonomisk kommitté för fiskerinäringen (EUT L 225, 31.8.2005, s. 18).

bekämpa olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (nedan kallat *IUU-fiske*). Unionen bör samarbeta med tredjeländer och internationella organisationer för att förbättra efterlevnaden av internationella åtgärder, inbegripet bekämpningen av *IUU-fiske*. Unionens ståndpunkter bör bygga på bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning.

- (51) Hållbara fiskepartnerskapsavtal med tredjeländer bör säkerställa att den fiskeverksamhet som unionen bedriver i tredjeländers vatten baseras på bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning och relevant informationsutbyte, som säkerställer hållbart nyttjande av de marina biologiska resurserna, och man dessutom säkerställer öppenhet vad beträffar fastställande av överskottet och följaktligen en resursförvaltning som stämmer överens med den gemensamma fiskeripolitikens mål. Dessa avtal, som ger tillträde till resurser som motsvarar unionsflottans intressen i utbyte mot ett ekonomiskt bidrag från unionen, bör bidra till att det inrättas en högkvalitativ ram för styrningen som inriktas på effektiv datainsamling, övervakning och kontroll.
- (52) Respekten för de demokratiska principerna och mänskliga rättigheterna så som de fastställs i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och andra gällande internationella instrument för de mänskliga rättigheterna, liksom rättsstatsprincipen, bör utgöra en nödvändig del av hållbara fiskepartnerskapsavtal, som bör innehålla en särskild klausul om mänskliga rättigheter. Införandet av en klausul om mänskliga rättigheter i hållbara fiskepartnerskapsavtal bör vara fullt förenligt med unionens övergripande mål på utvecklingspolitikens område.
- (53) Vattenbruket bör bidra till att bibehålla unionens potential för livsmedelsproduktion på en hållbar grund i hela unionen, så att livsmedelsförsörjning, inklusive livsmedelstillgång, samt tillväxt och sysselsättning, är tryggad på lång sikt för unionens medborgare, och för att bemöta den ökande internationella efterfrågan på livsmedel som härrör från vatten.
- (54) I kommissionens strategi för hållbar utveckling av det europeiska vattenbruket som antogs 2009, och som välkomnades av rådet och Europaparlamentet och som godkändes av rådet, noteras att det finns behov av att skapa och främja likvärdiga förutsättningar för vattenbruket som gynnar hållbar utveckling av denna näring.
- (55) Vattenbruket inom unionen påverkas av att villkoren inte är desamma i över de nationella gränserna, bland annat när det gäller tillstånd för aktörerna. Därför bör det tas fram strategiska unionsriktlinjer för nationella strategiska planer, i syfte att stärka vattenbrukets konkurrenskraft, främja utveckling och innovation i vattenbruket, och stimulera ekonomisk aktivitet, främja diversifiering och förbättra livskvaliteten i kust- och inlandsområden. Vidare bör det upprättas mekanismer för utbyte mellan medlemsstaterna av information och bästa praxis genom en öppen metod för samordning av nationella åtgärder rörande företags säkerhet, tillträde till unionsvatten och -områden, liksom förenkling av förfarandena för att bevilja licens.
- (56) Vattenbrukets särdrag medför att det behövs en rådgivande nämnd för samråd med aktörerna om unionspolitik som kan beröra vattenbruket.
- (57) Det finns behov av att stärka fiskeri- och vattenbrukssektorns konkurrenskraft och av att förenkla för att bättre förvalta produktion och saluföring inom den sektorn. Den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter bör säkerställa att det råder likvärdiga förutsättningar för alla fiskeri- och vattenbruksprodukter som saluförs i unionen oavsett ursprung, göra det möjligt för konsumenterna att göra väl underbyggda val och främja ansvarstagande konsumtion samt förbättra de ekonomiska kunskaperna om och förståelsen för unionens marknader i hela distributionskedjan.
- (58) Den gemensamma marknadsordningen bör genomföras i enlighet med unionens internationella åtaganden, särskilt Världshandelsorganisationens bestämmelser.
- (59) För att se till att alla bestämmelser i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs bör det inrättas ett effektivt system för kontroll, inspektion och verkställighet, även för att bekämpa *IUU-fiske*.
- (60) Inom ramen för unionssystemet för kontroll, inspektion och verkställighet bör användningen av modern och effektiv teknik främjas. Medlemsstaterna och kommissionen bör ha möjlighet att genomföra pilotprojekt avseende ny kontrollteknik och system för datahantering.
- (61) För att säkerställa att villkoren i de olika medlemsstaterna vid tillämpningen av bestämmelserna avseende kontroll och verkställighet är jämförbara, bör samarbete mellan medlemsstaterna uppmuntras i syfte att fastställa effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner.
- (62) För att säkerställa att aktörerna deltar i unionens datainsamling och i unionssystemet för kontroll, inspektion och verkställighet, bör medlemsstaterna kunna kräva att deras aktörer bidrar proportionellt till kostnaderna för driften av systemet.

- (63) Medlemsstaterna kan inte på egen hand uppnå den gemensamma fiskeripolitikens mål i tillräcklig utsträckning, på grund av problemen när det gäller utvecklingen och förvaltningen av fiskerinäringen och på grund av medlemsstaternas begränsade ekonomiska resurser. För att bidra till att målen nås bör det beviljas ett flerårigt ekonomiskt stöd från unionen till den gemensamma fiskeripolitikens prioriteringar, vilket ska vara anpassat till fiskerinäringens särdrag i varje medlemsstat.
- (64) Ekonomiskt stöd från unionen bör beviljas på villkor att medlemsstaterna och aktörerna, inklusive fartygsägarna, efterlever den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser. Med förbehåll för särskilda bestämmelser som ska antas bör unionens ekonomiska stöd avbrytas, tillfälligt ställas in eller korrigeras om en medlemsstat inte uppfyller en särskild skyldighet i den gemensamma fiskeripolitiken eller om en aktör begår en allvarlig överträdelse av bestämmelserna.
- (65) Dialog med aktörerna har visat sig vara av stor betydelse för att nå den gemensamma fiskeripolitikens mål. Med beaktande av de varierande förhållanden som råder i unionens vatten och den ökade regionaliseringen av den gemensamma fiskeripolitiken, bör de rådgivande nämnderna se till att alla aktörers kunskap och erfarenheter bidrar till genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken.
- (66) Med tanke på särdragen hos de yttersta randområdena, vattenbruket, marknaderna och Svarta havet, är det lämpligt att inrätta en ny rådgivande nämnd för var och en av dessa.
- (67) Befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget bör delegeras till kommissionen med avseende på antagandet av bevarandeåtgärder som kompletterar vissa av medlemsstaternas skyldigheter på miljöområdet, anpassningen av landningsskyldigheten för att fullgöra unionens internationella åtaganden, utvidgningen av landningsskyldigheten till andra arter med användning av regionaliseringsförfarandet, antagandet av specifika utkastplaner med användning av regionaliseringsförfarandet, antagandet av undantag av mindre betydelse från landningsskyldigheten om ingen annan genomförandeåtgärd avseende den skyldigheten har antagits samt fastställandet av närmare bestämmelser rörande de rådgivande nämndernas funktion. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (68) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av bestämmelserna i den här förordningen med avseende på tillfälliga åtgärder för att minska ett allvarligt hot mot bevarandet av de marina biologiska resurserna, systemet

för inträde och utträde för flottförvaltningen samt registrering av, format för och överföring av data till registret över unionens fiskeflotta, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽¹⁾.

- (69) I enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen går inte denna förordning utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dess mål.
- (70) Rådets beslut 2004/585/EG ⁽²⁾ bör upphävas när motsvarande regler i denna förordning träder i kraft.
- (71) På grund av ändringarnas antal och omfattning bör förordning (EG) nr 2371/2002 upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

DEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Den gemensamma fiskeripolitiken ska omfatta följande:
 - a) Bevarande av marina biologiska resurser samt förvaltning av fiskeri och flottor som nyttjar sådana resurser.
 - b) I samband med marknadsåtgärder och ekonomiska åtgärder till stöd för genomförandet av den gemensamma fiskeripolitikens mål: limniska biologiska resurser, vattenbruk och beredning och marknadsföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter.
2. Den gemensamma fiskeripolitiken ska omfatta de verksamheter som avses i punkt 1 på villkor att de bedrivs
 - a) på medlemsstaternas territorium där fördraget gäller,
 - b) i unionens vatten, även av fiskefartyg som för ett tredjelands flagg och är registrerade i tredjeland,
 - c) av unionsfiskefartyg utanför unionens vatten, eller

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Rådets beslut 2004/585/EG av den 19 juli 2004 om inrättande av regionala rådgivande nämnder inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken (EUT L 256, 3.8.2004, s. 17).

d) av medlemsstaternas medborgare, utan att detta påverkar flaggstatens primära ansvar.

Artikel 2

Mål

1. Den gemensamma fiskeripolitiken ska säkerställa att fiske- och vattenbruksverksamheterna är miljömässigt hållbara på lång sikt och förvaltas på ett sätt som är förenligt med målen om att uppnå nytta i ekonomiskt, socialt och sysselsättningshänseende samt att bidra till att trygga livsmedelsförsörjningen.

2. Den gemensamma fiskeripolitiken ska tillämpa försiktighetsansatsen i fiskeriförvaltningen och ska säkerställa att nyttjandet av de levande marina biologiska resurserna sker på ett sådant sätt att populationerna av skördade arter återställs till och bevaras över nivåer som säkerställer en maximal hållbar avkastning.

I syfte att nå målet att successivt återställa och bevara populationer av fiskbestånd över biomassanivåer som kan ge maximal hållbar avkastning, ska nyttjandetakten för maximal hållbar avkastning, där så är möjligt, ha uppnåtts senast 2015 och, genom en successiv och stegvis anpassning, senast 2020 för alla arter.

3. Den gemensamma fiskeripolitiken ska genomföra en ekosystemansats i fiskeriförvaltningen, för att säkerställa att fiskeverksamhetens negativa inverkan på de marina ekosystemen minimeras, och ska sträva efter att säkerställa att fiske och vattenbruk inte leder till en försämring av den marina miljön.

4. Den gemensamma fiskeripolitiken ska bidra till insamlingen av vetenskapliga uppgifter.

5. Den gemensamma fiskeripolitiken ska särskilt

a) gradvis eliminera utkast, från fall till fall, med beaktande av bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning, genom att i största möjliga utsträckning undvika och minska oönskade fångster, och genom att gradvis se till att fångster landas,

b) vid behov använda oönskade fångster på bästa möjliga sätt, utan att skapa en marknad för de av dessa fångster som underskrider minsta referensstorlek för bevarande,

c) skapa förutsättningar för att göra branschen för fångst och beredning av fisk samt den landbaserade verksamhet som är knuten till fisket mer ekonomiskt bärkraftiga och konkurrenskraftiga,

d) föreskriva åtgärder för att anpassa flottornas fiskekapacitet till nivåer av fiskemöjligheter som är förenliga med punkt 2, för att flottorna ska vara ekonomiskt lönsamma utan att de marina biologiska resurserna överutnyttjas,

e) främja utvecklingen av hållbara vattenbruksverksamheter i unionen i syfte att bidra till livsmedelstillgången och livsmedelstryggheten samt sysselsättningen,

f) bidra till en rimlig levnadsstandard för dem som är beroende av fiskerinäringen, med beaktande av kustnära fiske och socioekonomiska aspekter,

g) bidra till en effektiv och öppen inre marknad för fiskeri- och vattenbruksprodukter och bidra till att säkerställa likvärdiga förutsättningar för de fiskeri- och vattenbruksprodukter som saluförs i unionen,

h) ta hänsyn till både konsumenternas och producenternas intressen,

i) främja det kustnära fisket, varvid hänsyn ska tas till socioekonomiska aspekter,

j) vara förenlig med unionens miljölagstiftning, särskilt med målet att uppnå en god miljöstatus senast 2020 i enlighet med artikel 1.1 i direktiv 2008/56/EG, samt med unionens övriga politik.

Artikel 3

Principerna om god förvaltning

Den gemensamma fiskeripolitiken ska genomsyras av följande principer om god förvaltning:

a) Tydlig avgränsning av ansvaret på unionsnivå, på regional, nationell och lokal nivå.

b) Beaktande av regionala särdrag genom en regionaliserad strategi.

c) Antagande av åtgärder i enlighet med bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning.

d) Långsiktigt perspektiv.

e) Administrativ kostnadseffektivitet.

f) Lämpligt deltagande av aktörer, särskilt rådgivande nämnder, på alla stadier av politiken – från grundidé till genomförande av åtgärder.

g) Flaggstatens primära ansvar.

h) Förenlighet med annan unionspolitik.

i) Genomförande av konsekvensbedömningar vid behov.

j) Samstämmighet mellan den interna och den externa dimensionen av den gemensamma fiskeripolitiken.

k) Öppenhet när det gäller uppgiftshanteringen i enlighet med befintliga rättsliga krav, med vederbörlig respekt för privatlivet, skyddet av personuppgifter och bestämmelser om sekretesskydd; uppgifterna ska vara tillgängliga för lämpliga vetenskapliga organ, andra organ med forsknings- eller förvaltningsrelaterat intresse av uppgifterna och andra fastställda slutanvändare.

Artikel 4

Definitioner

1. I denna förordning gäller följande definitioner:
 - 1) unionens vatten: de vatten som omfattas av medlemsstaternas överhöghet eller jurisdiktion, med undantag för vatten som gränsar till de territorier som anges i bilaga II till fördraget,
 - 2) marina biologiska resurser: tillgängliga och åtkomliga levande marina akvatiska arter, inklusive anadroma och kataridroma arter under deras marina liv,
 - 3) limniska biologiska resurser: tillgängliga och åtkomliga levande limniska akvatiska arter,
 - 4) fiskefartyg: varje fartyg som är utrustat för yrkesmässigt nyttjande av marina biologiska resurser eller en fålla för blåfenad tonfisk,
 - 5) unionsfiskefartyg: varje fiskefartyg som för en medlemsstats flagg och är registrerat i unionen,
 - 6) inträde i fiskeflottan: registrering av ett fiskefartyg i en medlemsstats register över fiskefartyg,
 - 7) maximal hållbar avkastning: det i teorin högsta balanserade genomsnittliga uttag som fortlöpande kan tas ur ett bestånd under rådande genomsnittliga miljöförhållanden utan att detta avsevärt påverkar fortplantningsprocessen,
 - 8) försiktighetsansatsen i fiskeriförvaltningen: en ansats som beskrivs i artikel 6 i FN:s avtal om fiskbestånd och som innebär att avsaknaden av tillförlitlig vetenskaplig information inte bör tas som intäkt för att skjuta upp eller avstå från att vidta förvaltningsåtgärder för att bevara målarter, associerade arter eller arter som är beroende av dessa, icke-målarter samt deras livsmiljö,
 - 9) ekosystemansats i fiskeriförvaltningen: en integrerad ansats i fiskeriförvaltningen inom ekologiskt meningsfulla gränser som syftar till att förvalta användningen av naturresurser, med beaktande av fiskeverksamhet och annan mänsklig verksamhet, samtidigt som man bevarar både den biologiska rikedom och de biologiska processer som är nödvändiga för att skydda livsmiljöernas sammansättning, struktur och funktion i det berörda ekosystemet, genom att beakta kunskaperna och osäkerheterna när det gäller ekosystems biotiska, abiotiska och mänskliga beståndsdelar,
 - 10) utkast: fångster som kastas överbord,
 - 11) skonsamt fiske: användning av selektiva fiskemetoder som har en låg skadlig inverkan på de marina ekosystemen eller som kan resultera i låga bränsleutsläpp, eller både och,
 - 12) selektivt fiske: fiske med fiskemetoder eller fiskeredskap som inriktar sig på och fångar organismer av en viss storlek eller av en viss art vid fiskeverksamhet, så att exemplar utanför målgruppen kan undvikas eller släppas oskadda,
 - 13) fiskeridödlighet: andelen biomassa eller enskilda exemplar som avlägsnas från beståndet genom fiskeinsatser under en viss tidsperiod,
 - 14) bestånd: en marin biologisk resurs i ett visst förvaltningsområde,
 - 15) fångstbegränsning: i förekommande fall, antingen en kvantitativ begränsning av fångsterna av ett fiskbestånd eller en grupp av fiskbestånd under en viss tidsperiod, om sådana fiskbestånd eller grupper av fiskbestånd omfattas av en landningsskyldighet, eller en kvantitativ begränsning av landningarna av ett fiskbestånd eller en grupp av fiskbestånd, som inte omfattas av landningsskyldigheten, under en viss tidsperiod,
 - 16) referenspunkt för bevarande: de värden på populationsparametrar för fiskbestånd (till exempel biomassa eller fiskeridödlighet) som används i fiskeriförvaltningen, t.ex. med avseende på en godtagbar biologisk risknivå eller en önskvärd uttagsnivå,
 - 17) minsta referensstorlek för bevarande: storleken på en levande marin akvatisk art, med hänsyn till mognad, fastställd i unionsrätten, under vilken det tillämpas begränsningar eller incitament som syftar till att undvika fångst genom fiskeverksamhet; i tillämpliga fall ersätter denna storlek den minsta landningsstorleken,
 - 18) bestånd inom säkra biologiska gränser: ett bestånd för vilket den uppskattade biomassan för lekbeståndet i slutet av det föregående året med stor sannolikhet är högre än gränssreferenspunkten för biomassa (Blim), och för vilket den uppskattade fiskeridödligheten för samma år är lägre än gränssreferenspunkten för fiskeridödlighet (Flim),
 - 19) skyddsåtgärd: en förebyggande åtgärd som syftar till att undvika en oönskad händelse,
 - 20) teknisk åtgärd: en bestämmelse som reglerar fångsternas artsammansättning, storlekssammansättning och fiskets inverkan på delar av ekosystemen genom att den fastställer villkor för hur fiskeredskap ska användas och utformas och genom att den begränsar tillträdet till fiskeområden,

- 21) fiskeansträngning: produkten av ett fiskefartygs kapacitet och aktivitet; för en grupp av fartyg är fiskeansträngningen summan av fiskeansträngningen för alla fartyg i gruppen,
- 22) medlemsstat med ett direkt förvaltningsintresse: en medlemsstat som har ett intresse som kännetecknas av antingen fiskemöjligheter eller fiske i den berörda medlemsstatens exklusiva ekonomiska zon eller, i Medelhavet, traditionellt fiske på det fria havet.
- 23) överlåtbar fiskenyttjanderätt: återkallbar nyttjanderätt till en specifik del av de fiskemöjligheter som en medlemsstat tilldelats eller som fastställts i en förvaltningsplan som antagits av en medlemsstat i enlighet med artikel 19 i förordning (EG) nr 1967/2006 ⁽¹⁾, som innehavaren får överlåta,
- 24) fiskekapacitet: ett fartygs dräktighet i bruttoton och dess maskinstyrka i kW enligt artiklarna 4 och 5 i rådets förordning (EEG) nr 2930/86 ⁽²⁾,
- 25) vattenbruk: uppfödning eller odling av vattenlevande organismer med metoder som är avsedda att öka produktionen av organismen i fråga utöver miljöns naturliga kapacitet, varvid organismerna förblir en fysisk eller juridisk persons egendom under uppfödningen eller odlingen och fram till och med skörden,
- 26) fiskelicens: en licens i enlighet med definitionen artikel 4.9 i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 ⁽³⁾,
- 27) fisketillstånd: ett tillstånd i enlighet med definitionen i artikel 4.10 i förordning (EG) nr 1224/2009,
- 28) fiskeverksamhet: sökande efter fisk, utsättning, utplacering, släpning och upptagning av fiskeredskap, ombordtagning av fångster, omlastning, bevarande ombord, beredning ombord, överföring, placering i bur, gödning och landning av fisk och fiskeriprodukter,
- 29) fiskeriprodukter: vattenlevande organismer som erhålls genom fiskeverksamhet eller produkter som framställts därav,
- 30) aktör: en fysisk eller juridisk person som driver eller innehar ett företag som bedriver någon av de verksamheter som har samband med produktion, beredning, saluföring, distribution av eller detaljhandel med fiskeri- och vattenbruksprodukter i något skede,
- 31) allvarlig överträdelse: en överträdelse som definieras som sådan i relevant unionsrätt, inbegripet i artikel 42.1 i rådets förordning (EG) nr 1005/2008 ⁽⁴⁾ och artikel 90.1 i förordning (EG) nr 1224/2009,
- 32) slutanvändare av vetenskapliga uppgifter: ett organ med forsknings- eller förvaltningsrelaterat intresse av att vetenskapligt analysera uppgifter inom fiskerisektorn,
- 33) överskott av den tillåtna fångstmängden: den del av den tillåtna fångstmängden som en kuststat inte skördat, vilket leder till att den övergripande nyttjandegraden för enskilda bestånd hålls under nivåer vid vilka bestånden kan återhämta sig själva och populationerna i de bestånd som skördas bevaras över önskad nivå enligt bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning,
- 34) vattenbruksprodukter: vattenlevande organismer som, oavsett i vilket stadium i livscykel de befinner sig, erhålls genom vattenbruksverksamhet eller produkter som framställts därav,
- 35) lekbiomassa: en uppskattning av massan av fisk av ett visst bestånd som reproducerar sig vid en viss tidpunkt, inbegripet både hon- och hanfiskar och levandefödande fiskar,
- 36) blandfiske: fiske där det förekommer fler än en art och där olika arter sannolikt kommer att fångas i samma fiskeinsats,
- 37) hållbart fiskepartnerskapsavtal: ett internationellt avtal som ingåtts med en tredje stat för att få tillträde till vatten och resurser för att hållbart utnyttja en del av överskottet av marina biologiska resurser i utbyte mot ekonomisk ersättning från unionen som kan inbegripa sektorstöd.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1967/2006 av den 21 december 2006 om förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet, om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 och om upphävande av förordning (EG) nr 1626/94 (EUT L 409, 30.12.2006, s. 11).

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2930/86 av den 22 september 1986 om definition av fiskefartygs egenskaper (EGT L 274, 25.9.1986, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (EUT L 343, 22.12.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1936/2001 och (EG) nr 601/2004 samt om upphävande av förordningarna (EG) nr 1093/94 och (EG) nr 1447/1999 (EUT L 286, 29.10.2008, s. 1).

2. Vid tillämpningen av denna förordning gäller följande geografiska definitioner av geografiska områden:

- a) Nordsjön: Ices-zonerna ⁽¹⁾ IIIa och IV.
- b) Östersjön: Ices-zonerna IIIb, IIIc och IIId.
- c) Nordvästliga vatten: Ices-zonerna V (med undantag av Va och endast unionens vatten i Vb), VI och VII.
- d) Sydvästliga vatten: Ices-zonerna VIII, IX och X (vattnen runt Azorerna) samt Cefaf-zonerna ⁽²⁾ 34.1.1, 34.1.2 och 34.2.0 (vattnen runt Madeira och Kanarieöarna).
- e) Medelhavet: Medelhavets marina vatten öster om linjen 5°36' Väst.
- f) Svarta havet: Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavets (AKFM) geografiska delområde såsom det definieras i resolution AKFM/33/2009/2.

DEL II

TILLTRÄDE TILL VATTEN

Artikel 5

Allmänna regler för tillträde till vatten

1. Unionsfiskefartyg ska ha lika tillträde till vatten och resurser i alla unionens vatten utom de som avses i punkterna 2 och 3, med förbehåll för de åtgärder som vidtas enligt del III.
2. Medlemsstaterna ska till och med den 31 december 2022 ha rätt att i vatten upp till tolv nautiska mil från baslinjerna som är under deras överhöghet eller jurisdiktion begränsa fisket till fiskefartyg som traditionellt fiskar i dessa vatten från hamnar vid den angränsande kusten, utan att det påverkar tillämpningen av arrangemangen för de unionsfiskefartyg som för andra medlemsstaters flagg, enligt befintliga grannförbindelser mellan medlemsstater samt arrangemangen i bilaga I, i vilka det för varje medlemsstat fastställs geografiska områden inom andra medlemsstaters kustband där fiskeverksamhet bedrivs samt berörda arter. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om de begränsningar som införs enligt denna punkt.
3. Berörda medlemsstater ska till och med den 31 december 2022 ha rätt att i vatten upp till 100 nautiska mil från

⁽¹⁾ Ices-zoner (Internationella havsforskningsrådet) enligt definitionerna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 218/2009 av den 11 mars 2009 om avlämnande av statistikuppgifter om nominell fångst från medlemsstater som bedriver fiske i Nordatlantens östra del (EUT L 87, 31.3.2009, s. 70).

⁽²⁾ Cefaf-zonerna (östra centrala Atlanten eller FAO:s stora fiskeregion 34) enligt definitionerna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2009 av den 11 mars 2009 om avlämnande av statistikuppgifter om nominell fångst från medlemsstater som bedriver fiske i vissa andra områden än dem i Nordatlanten (EUT L 87, 31.3.2009, s. 1).

baslinjerna för unionens yttersta randområden, som avses i artikel 349 första stycket i fördraget, begränsa fisket till fartyg som är registrerade i dessa territorier. Begränsningarna ska inte gälla för unionsfartyg som traditionellt fiskar i de vattnen, förutsatt att de inte överskrider fiskeansträngningens traditionella nivå. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om de begränsningar som införs enligt denna punkt.

4. De åtgärder som ska gälla efter det att de arrangemang som anges i punkterna 2 och 3 upphör att gälla ska antas senast den 31 december 2022.

DEL III

ÅTGÄRDER FÖR BEVARANDE OCH HÅLLBART NYTTJANDE AV MARINA BIOLOGISKA RESURSER

AVDELNING I

Bevarandeåtgärder

Artikel 6

Allmänna bestämmelser

1. För att uppnå den gemensamma fiskeripolitikens mål avseende bevarande och nyttjande av marina biologiska resurser som anges i artikel 2 ska unionen anta åtgärder för bevarande i enlighet med artikel 7.

2. Vid tillämpningen av denna förordning ska kommissionen rådfråga de relevanta rådgivande organen och de relevanta vetenskapliga organen. Bevarandeåtgärder ska antas med beaktande av tillgänglig vetenskaplig, teknisk och ekonomisk rådgivning, inbegripet i förekommande fall de rapporter som utarbetas av STECF och andra rådgivande organ, råd som lämnas av rådgivande nämnder och gemensamma rekommendationer från medlemsstaterna enligt artikel 18.

3. Medlemsstaterna får samarbeta med varandra för att anta åtgärder enligt artikel 11, 15 och 18.

4. Medlemsstaterna ska samordna med varandra innan nationella åtgärder antas enligt artikel 20.2.

5. I särskilda fall, i synnerhet när det gäller Medelhavsområdet, får medlemsstaterna bemyndigas att anta rättsligt bindande akter på området för den gemensamma fiskeripolitiken, inbegripet bevarandeåtgärder. Artikel 18 ska gälla i tillämpliga fall.

Artikel 7

Typer av bevarandeåtgärder

1. Åtgärder för bevarande och hållbart nyttjande av de marina biologiska resurserna kan omfatta bland annat följande:

- a) Fleråriga planer enligt artiklarna 9 och 10.

- b) Mål för bevarande och hållbart nyttjande av bestånden och därtill relaterade åtgärder för att minimera fiskets påverkan på den marina miljön.
- c) Åtgärder för anpassning av fiskefartygens fiskekapacitet till de tillgängliga fiskemöjligheterna.
- d) Skapandet av incitament, även av ekonomisk art, till exempel fiskemöjligheter, för att främja fiskemetoder som bidrar till ett mer selektivt fiske, till att oönskade fångster så långt möjligt undviks och minskas samt till ett fiske med liten inverkan på de marina ekosystemen och fiskeresurserna.
- e) Åtgärder avseende fastställande och tilldelning av fiskemöjligheter.
- f) Åtgärder för att uppnå målen i artikel 15.
- g) Minsta referensstorlek för bevarande.
- h) Pilotprojekt om alternativa typer av fiskeriförvaltningsmetoder och om redskap som ökar selektiviteten eller minimerar fiskeverksamhetens negativa inverkan på den marina miljön.
- i) Nödvändiga åtgärder för efterlevnad av skyldigheter enligt unionens miljölagstiftning, antagna enligt artikel 11.
- j) Tekniska åtgärder som avses i punkt 2.
2. Tekniska åtgärder kan bland annat omfatta följande:
- a) Fiskeredskapens egenskaper och regler för användningen av dem.
- b) Specifikationer av fiskeredskapens utformning, bland annat
- i) ändringar eller tilläggsutrustning för att göra redskapen mer selektiva eller för att minimera deras negativa inverkan på ekosystemet,
- ii) ändringar eller tilläggsutrustning för att minska oavsiktlig fångst av utrotningshotade, hotade och skyddade arter, samt för att minska andra oönskade fångster.
- c) Begränsningar eller förbud av användningen av vissa fiskeredskap och av fiskeverksamhet i vissa områden eller under vissa perioder.
- d) Skyldighet för fiskefartyg att avbryta fisket i ett bestämt område under en viss minimiperiod för att skydda tillfälliga aggregeringar av utrotningshotade arter eller lekande fisk, fisk under minsta referensstorlek för bevarande och andra sårbara marina resurser.
- e) Särskilda åtgärder för att minimera fiskeverksamhetens negativa inverkan på den marina biologiska mångfalden och de

marina ekosystemen, inbegripet åtgärder för att i största möjliga utsträckning undvika och minska oönskade fångster.

Artikel 8

Inrättande av återhämtningsområden för fiskbestånd

1. Samtidigt som unionen ska ta vederbörlig hänsyn till befintliga bevarandeområden ska den sträva efter att inrätta skyddade områden på grundval av områdenas biologiska känslighet, inbegripet områden avseende vilka det finns tydliga bevis på betydande koncentrationer av fisk under minsta referensstorlek för bevarande och på lekområden. I sådana områden får fiskeverksamhet begränsas eller förbjudas i syfte att bidra till bevarandet av levande akvatiska resurser och marina ekosystem. Unionen ska fortsätta att ge ytterligare skydd till befintliga biologiskt känsliga områden.

2. För dessa ändamål ska medlemsstaterna där så är möjligt identifiera lämpliga områden som skulle kunna utgöra en del av ett sammanhängande nätverk och i tillämpliga fall utarbeta gemensamma rekommendationer i enlighet med artikel 18.7, i syfte att kommissionen ska lägga fram ett förslag i enlighet med fördraget.

3. Kommissionen får i en flerårig plan ges befogenhet att inrätta sådana skyddade biologiskt känsliga områden. Artikel 18.1–18.6 ska tillämpas. Kommissionen ska regelbundet rapportera till Europaparlamentet och rådet om de skyddade områdena.

AVDELNING II

Specifika åtgärder

Artikel 9

Principer och mål för fleråriga planer

1. De fleråriga planerna ska antas med prioritet, baserat på vetenskaplig, teknisk och ekonomisk rådgivning, och ska innehålla bevarandeåtgärder för att återställa och bevara fiskebestånd över nivåer som kan ge maximal hållbar avkastning i enlighet med artikel 2.2.

2. Om det på grund av otillräckliga uppgifter inte går att fastställa några mål gällande maximal hållbar avkastning enligt artikel 2.2, ska de fleråriga planerna innehålla åtgärder som baseras på försiktighetsansatsen och som minst säkerställer en jämförbar bevarandenivå för de berörda bestånden.

3. Fleråriga planer ska omfatta antingen

a) specifika arter eller,

b) när det gäller blandfiske eller i de fall beståndens dynamik uppvisar en ömsesidig koppling, fiske som nyttjar flera bestånd inom ett relevant geografiskt område, med beaktande av kunskapen om kopplingar mellan fiskbestånd, fiske och marina ekosystem.

4. De åtgärder som ska ingå i de fleråriga planerna, och tidsplanen för att genomföra dem, ska stå i proportion till de eftersträvade målen och den planerade tidsramen. Innan åtgärderna inbegrips i de fleråriga planerna bör hänsyn tas till deras sannolika ekonomiska och sociala effekter.

5. Fleråriga planer får innehålla specifika bevarandemål och åtgärder som bygger på ekosystemansatsen, i syfte att åtgärda de specifika problemen i blandfisken i förhållande till uppnåendet av de mål som anges i artikel 2.2 för den blandning av bestånd som omfattas av planen när det finns vetenskapliga belägg för att ökad selektivitet inte kan nås. Den fleråriga planen ska, om så är nödvändigt, omfatta särskilda alternativa bevarandeåtgärder, med utgångspunkt i ekosystemansatsen, för vissa bestånd som omfattas av planen.

Artikel 10

De fleråriga planernas innehåll

1. En flerårig plan ska, när så är lämpligt och utan att det påverkar respektive befogenheter enligt fördraget, innehålla följande:

- a) Uppgift om den fleråriga planens tillämpningsområde, dvs. vilka bestånd, fisken och vilket område som den gäller för.
- b) Mål som är förenliga med de mål som fastställs i artikel 2 och med de relevanta bestämmelserna i artiklarna 6 och 9.
- c) Kvantifierbara mål såsom fiskeridödlighet och/eller lekbiomassa.
- d) Tydliga tidsramar för när de kvantifierbara målen ska vara uppnådda.
- e) Referenspunkter för bevarande som är förenliga med målen som anges i artikel 2.
- f) Mål för bevarandeåtgärder och tekniska åtgärder som ska vidtas i syfte att nå de mål som anges i artikel 15, och åtgärder utformade för att, i största möjliga utsträckning, undvika och minska oönskade fångster.
- g) Skyddsåtgärder för att säkerställa att de kvantifierbara målen uppnås, samt vid behov korrigeringsåtgärder, inklusive för situationer där en försämrad kvalitet eller tillgång på data innebär en risk för beståndets hållbarhet.

2. En flerårig plan får också innehålla följande:

- a) Andra bevarandeåtgärder, särskilt åtgärder för att gradvis eliminera utkast, med beaktande av bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning, eller för att minimera fiskets negativa påverkan på ekosystemet, som i förekommande fall ska närmare fastställas i enlighet med artikel 18.

- b) Kvantifierbara indikatorer för periodisk övervakning och utvärdering av de framsteg som har gjorts för att uppnå den fleråriga planens mål.

- c) I förekommande fall, särskilda mål för den del av livscykelns som anadroma och katadroma arter tillbringar i sötvatten.

3. En flerårig plan ska innehålla föreskrifter om en översyn efter den inledande efterhandsutvärderingen av planen, framför allt för att beakta förändringar av vetenskaplig rådgivning.

Artikel 11

Nödvändiga bevarandeåtgärder för efterlevande av skyldigheter enligt unionens miljölagstiftning

1. Medlemsstaterna ges befogenhet att anta bevarandeåtgärder som inte berör andra medlemsstaters fiskefartyg som ska tillämpas på vatten som ligger under deras överhöghet eller jurisdiktion och som är nödvändiga för att de ska kunna efterleva skyldigheterna enligt artikel 13.4 i direktiv 2008/56/EG, artikel 4 i direktiv 2009/147/EG eller artikel 6 i direktivet 92/43/EEG, under förutsättning att dessa åtgärder är förenliga med de mål som fastställs i artikel 2 i den här förordningen, uppnår målen med den relevanta unionslagstiftning som de avser att genomföra, och är åtminstone lika strikta som åtgärder enligt unionsrätten.

2. Om en medlemsstat (nedan kallad *den initiativtagande medlemsstaten*) anser att åtgärder behöver antas för att fullgöra skyldigheterna som avses i punkt 1 och andra medlemsstater har direkt förvaltningsintresse i det fiske som kommer att beröras av åtgärderna, ska kommissionen ges befogenhet att på begäran anta sådana åtgärder genom delegerade akter i enlighet med artikel 46. För detta syfte ska artikel 18.1–18.4 och 18.6 gälla i tillämpliga delar.

3. Den initiativtagande medlemsstaten ska till kommissionen och de andra medlemsstater som har direkt förvaltningsintresse, tillhandahålla relevant information om de begärda åtgärderna, inbegripet skälen för dessa, vetenskapliga belägg som stöd och detaljer om hur de ska genomföras och verkställas i praktiken. Den initiativtagande medlemsstaten och de andra medlemsstater som har ett direkt förvaltningsintresse får lägga fram en gemensam rekommendation, som avses i artikel 18.1, inom sex månader från det att tillräcklig information tillhandahålls. Kommissionen ska anta åtgärderna med beaktande av all tillgänglig vetenskaplig rådgivning inom tre månader efter det att en fullständig begäran mottagits.

Om inte alla medlemsstaterna kan enas om en gemensam rekommendation som ska lämnas till kommissionen i enlighet med första stycket inom den däri fastställda tidsfristen, eller om den gemensamma rekommendationen inte anses vara förenlig med de krav som avses i punkt 1, får kommissionen lägga fram ett förslag i enlighet med fördraget.

4. Med undantag från punkt 3, i avsaknad av en gemensam rekommendation som avses i punkt 3, ska kommissionen i brådskande fall anta åtgärderna. De åtgärder som ska antas i brådskande fall ska begränsas till åtgärder utan vilka man skulle äventyra uppnåendet av de mål som kan kopplas till antagandet av bevarandeåtgärderna, i enlighet med de direktiv som avses i punkt 1 och medlemsstaternas avsikter.

5. De åtgärder som avses i punkt 4 ska tillämpas som längst för en period om tolv månader, vilken kan förlängas med en period om högst tolv månader under förutsättning att villkoren enligt den punkten fortfarande är uppfyllda.

6. Kommissionen ska underlätta samarbetet mellan den berörda medlemsstaten och de andra medlemsstater som har ett direkt förvaltningsintresse i det fiske som berörs under genomförandet och verkställandet av de åtgärder som antas enligt punkterna 2, 3 och 4.

Artikel 12

Åtgärder som ska vidtas av kommissionen vid allvarliga hot mot de marina biologiska resurserna

1. Vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet i samband med att det föreligger ett allvarligt, av bevis styrkt hot mot bevarandet av de marina biologiska resurserna eller mot det marina ekosystemet, får kommissionen, på en medlemsstats motiverade begäran eller på eget initiativ, för att minska hotet anta genomförandeakter med omedelbar verkan, som ska tillämpas för en period på högst sex månader, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 47.3.

2. Medlemsstaten ska översända sin begäran enligt punkt 1 samtidigt till kommissionen, övriga medlemsstater och de berörda rådgivande nämnderna. Övriga medlemsstater och de rådgivande nämnderna får lämna sina skriftliga synpunkter inom sju arbetsdagar från det att de tagit emot meddelandet. Kommissionen ska fatta beslut inom 15 arbetsdagar från det att den tagit emot den begäran som avses i punkt 1.

3. Före utgången av den inledande tillämpningsperioden för de genomförandeakter med omedelbar verkan som avses i punkt 1, får kommissionen, när villkoren i punkt 1 är uppfyllda, anta genomförandeakter med omedelbar verkan för utsträckt tillämpningen av en sådan nödåtgärd för en period på högst sex månader, med omedelbar verkan. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 47.3.

Artikel 13

Medlemsstaternas nödåtgärder

1. Om det finns bevis för ett allvarligt hot mot bevarandet av de marina biologiska resurserna eller mot det marina ekosystemet som förknippas med fiskeverksamhet i vatten under en medlemsstats överhöghet eller jurisdiktion och detta kräver omedelbara åtgärder, får den medlemsstaten anta nödåtgärder

för att mildra hotet. Sådana åtgärder ska vara förenliga med de mål som fastställs i artikel 2 och får inte vara mindre strikta än åtgärder som föreskrivs i unionsrätten. Sådana åtgärder ska tillämpas under en period på högst tre månader.

2. Om de nödåtgärder som en medlemsstat avser att anta kan påverka en annan medlemsstats fiskefartyg, ska åtgärderna antas först efter det att samråd mellan kommissionen, de berörda medlemsstaterna och de berörda rådgivande nämnderna genomförts om utkastet till åtgärderna och den medföljande motiveringen till dessa. Den samrådande medlemsstaten får fastställa en rimlig tidsfrist för sådana samråd, vilken dock inte får vara kortare än en månad.

3. Om kommissionen anser att en åtgärd som antas enligt denna artikel inte uppfyller villkoren i punkt 1, får den, under förutsättning att fullgoda skäl anges, begära att den berörda medlemsstaten ändrar eller upphäver åtgärden i fråga.

Artikel 14

Undvikande och minimering av oönskad fångst

1. För att underlätta införandet av skyldigheten att landa alla fångster i respektive fiske i enlighet med artikel 15 (nedan kallad *landningsskyldigheten*), får medlemsstaterna, baserat på bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning och med beaktande av yttrandet från behöriga rådgivande nämnder, genomföra pilotprojekt för att fullt ut undersöka alla genomförbara metoder för att undvika, minimera och eliminera oönskade fångster.

2. Medlemsstaterna får ta fram en översikt över nivåerna på utkast för varje fiske som omfattas av artikel 15.1.

Artikel 15

Landningsskyldigheten

1. Alla fångster av arter som omfattas av fångstbegränsningar, och i Medelhavet även fångster av arter som är föremål för minimistorlek på sätt som anges i bilaga III till förordning (EG) nr 1967/2006, som fångas vid fiskeverksamhet som bedrivs i unionens vatten eller av unionsfiskefartyg utanför unionens vatten i vatten som inte omfattas av tredjeländers överhöghet eller jurisdiktion, i de fisken och geografiska områden som förtecknas nedan, ska tas ombord och behållas ombord på fiskefartygen, registreras, landas och i tillämpliga fall räknas av från kvoterna, utom om fångsterna används som levande bete, enligt följande tidsangivelser:

a) Senast den 1 januari 2015:

— Fiske efter små pelagiska arter, dvs. fiske efter makrill, sill/strömming, taggmakrill, blåvitling, trynfisk, ansjovis, silverfisk, sardin och skarpsill.

— Fiske efter stora pelagiska arter, dvs. fiske efter blåfenad tonfisk, svärdfisk, långfenad tonfisk, storögd tonfisk samt blå och vit marlin.

- Industriellt fiske, bl.a. fiske efter lodda, tobisfiskar och vitlinglyra.
- Laxfiske i Östersjön.
- b) Senast den 1 januari 2015 för arter som definierar fisket och senast den 1 januari 2017 för alla andra arter i fisken i unionens vatten i Östersjön efter andra arter som omfattas av fångstbegränsningar än de arter som anges i led a.
- c) Senast den 1 januari 2016 för arter som definierar fisket och senast den 1 januari 2019 för alla andra arter i
- i) Nordsjön
- fiske efter torsk, kolja, vitling, gråsej,
- fiske efter havskräfta,
- fiske efter tunga och rödspätta,
- fiske efter kummel,
- fiske efter nordhavsräka,
- ii) nordvästliga vatten
- fiske efter torsk, kolja, vitling, gråsej,
- fiske efter havskräfta,
- fiske efter tunga och rödspätta,
- fiske efter kummel,
- iii) sydvästliga vatten
- fiske efter havskräfta,
- fiske efter tunga och rödspätta,
- fiske efter kummel,
- iv) annat fiske efter arter som omfattas av fångstbegränsningar.
- d) Senast den 1 januari 2017 för arter som definierar fisket och senast den 1 januari 2019 för alla andra arter i fisken som inte omfattas av led a i Medelhavet, Svarta havet och alla andra unionsvatten och icke-unionsvatten som inte omfattas av tredjeländers överhöghet eller jurisdiktion.
2. Punkt 1 ska inte påverka unionens internationella förpliktelser. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade
- akter i enlighet med artikel 46 för att genomföra sådana internationella förpliktelser i unionsrätten, särskilt undantag från landningsskyldigheten enligt denna artikel.
3. När samtliga medlemsstater som har ett direkt förvaltningsintresse i ett visst fiske är överens om att landningsskyldigheten bör gälla andra arter än dem som förtecknas i punkt 1, får de lägga fram en gemensam rekommendation om att utsträcka tillämpningen av landningsskyldigheten till dessa andra arter. För detta syfte ska artikel 18.1–18.6 gälla i tillämpliga delar. När en sådan gemensam rekommendation läggs fram, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 46 innehållande sådana åtgärder.
4. Den landningsskyldighet som avses i punkt 1 ska inte gälla följande:
- a) Arter som det är förbjudet att fiska enligt en unionsrättsakt antagen inom området för den gemensamma fiskeripolitiken.
- b) Arter för vilka det finns vetenskapliga belägg för en hög överlevnadsgrad, med beaktande av egenskaperna hos redskapen, fiskemetoderna och ekosystemet.
- c) Fångster som omfattas av undantag av mindre betydelse.
5. Närmare bestämmelser om den landningsskyldighet som avses i punkt 1 ska fastställas i de fleråriga planer som avses i artiklarna 9 och 10 och, när så är lämpligt, närmare specificeras i enlighet med artikel 18, inklusive följande:
- a) Särskilda bestämmelser om fisken eller arter som omfattas av den landningsskyldighet som avses i punkt 1.
- b) Specificeringen av undantag från landningsskyldigheten när det gäller arter som avses i punkt 4 b.
- c) Bestämmelser om undantag av mindre betydelse på upp till 5 % av den totala årliga fångsten av samtliga arter som omfattas av den landningsskyldighet som avses i punkt 1. Undantaget av mindre betydelse ska tillämpas i följande fall:
- i) När vetenskapliga belägg tyder på att ökad selektivitet är mycket svår att uppnå.
- ii) För att undvika oproportionella kostnader för hantering av oönskade fångster, för fiskeredskap där oönskade fångster per fiskeredskap inte utgör mer än en viss procentsats, som ska fastställas i en plan, av den totala årliga fångsten med detta redskap.

Fångster som omfattas av de bestämmelser som avses i detta led ska inte avräknas från den berörda kvoten, men alla sådana fångster ska registreras fullt ut.

Under en övergångsperiod på fyra år ska procentandelen av den totala årliga fångst som avses i detta led öka

i) med två procentenheter under de två första tillämpningsåren för landningsskyldigheten, och

ii) med en procentenhet under de två följande åren.

d) Bestämmelser om fångstdokumentation.

e) I förekommande fall fastställande av minsta referensstorlek för bevarande i enlighet med punkt 10.

6. När en flerårig plan, eller en förvaltningsplan i enlighet med artikel 18 i förordning (EG) nr 1967/2006, inte antas för fisket i fråga, ska kommissionen ges befogenhet att, i enlighet med artikel 18 i den här förordningen, anta delegerade akter i enlighet med artikel 46 i den här förordningen, som på tillfällig basis och för en period om högst tre år fastställer en särskild utkastplan som innehåller de specifikationer som avses i punkt 5 a–e i den här artikeln. Medlemsstaterna får samarbeta i enlighet med artikel 18 i den här förordningen vid upprättandet av sådana planer i syfte att kommissionen antar sådana akter eller lägger fram ett förslag i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

7. När inga åtgärder har antagits för att fastställa undantag av mindre betydelse, vare sig i en flerårig plan i enlighet med punkt 5 eller i en särskild utkastplan i enlighet med punkt 6, ska kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 46 som fastställer det undantag av mindre betydelse som avses i punkt 4 c, som, med förbehåll för villkoren i punkt 5 c i eller ii, inte får uppgå till mer än 5 % av den totala årliga fångstmängden för alla arter för vilka landningsskyldigheten enligt punkt 1 är tillämplig. Detta undantag av mindre betydelse ska antas så att det är tillämpligt från och med tillämpningsdagen för den relevanta landningsskyldigheten.

8. Genom undantag från skyldigheten att avräkna fångster från den berörda kvoten i enlighet med punkt 1, får fångster som omfattas av landningsskyldigheten och som överskrider kvoterna för de berörda bestånden, eller fångster av arter för vilka medlemsstaten inte har någon kvot, dras av från kvoten för målarten under förutsättning att de inte överstiger 9 % av kvoten för målarten. Denna bestämmelse ska endast tillämpas om bestånden av icke-målarter ligger inom säkra biologiska gränser.

9. För bestånd som omfattas av landningsskyldigheten får medlemsstaterna använda sig av en flexibilitet mellan år för upp till 10 % av sina tillåtna landningar. För detta ändamål får en medlemsstat tillåta landning av ytterligare mängder av det bestånd som är föremål för landningsskyldigheten, under

förutsättning att dessa kvantiteter inte överstiger 10 % av den kvot som medlemsstaten tilldelats. Artikel 105 i förordning (EG) nr 1224/2009 ska tillämpas.

10. I syfte att säkerställa skydd av unga exemplar av marina organismer får minsta referensstorlek för bevarande fastställas.

11. För arter som omfattas av landningsskyldigheten enligt punkt 1, ska användningen av fångster av arter som underskrider minsta referensstorlek för bevarande begränsas till andra ändamål än direkt human konsumtion, inbegripet fiskmjöl, fiskolja, sällskapsdjursfoder, livsmedelstillsatser, läkemedel och kosmetiska produkter.

12. För arter som inte omfattas av landningsskyldigheten enligt punkt 1, ska fångster av arter som underskrider minsta referensstorlek för bevarande inte behållas ombord utan omedelbart kastas tillbaka i havet.

13. För att kunna övervaka efterlevnaden av landningsskyldigheten, ska medlemsstaterna säkerställa detaljerad och precis dokumentation av alla fiskeresor och att det finns tillräcklig kapacitet och tillräckliga medel, till exempel observatörer, övervakningskameror och annat. Härvidlag ska medlemsstaterna respektera principerna om effektivitet och proportionalitet.

Artikel 16

Fiskemöjligheter

1. De fiskemöjligheter som tilldelas medlemsstaterna ska tillförsäkra relativ stabilitet i fisket för var och en av medlemsstaterna för vart och ett av bestånden eller fiskena. Vid fördelningen av nya fiskemöjligheter ska hänsyn tas till de enskilda medlemsstaternas intressen.

2. När landningsskyldigheten införs för ett fiskbestånd ska fiskemöjligheter fastställas med beaktande av ändringen från att fiskemöjligheter fastställs för att återspegla landningar till att fiskemöjligheter fastställs för att återspegla fångster, på grundval av att det för det första året och därpå följande år inte längre kommer att vara tillåtet att kasta det beståndet ombord.

3. När det finns nya vetenskapliga belägg för att det finns en betydande divergens mellan de fiskemöjligheter som fastställts för ett visst bestånd och beståndets faktiska situation, får de medlemsstater som har ett direkt förvaltningsintresse lägga fram en motiverad begäran till kommissionen om att denna ska lägga fram ett förslag för att reducera denna divergens, samtidigt som målen i artikel 2.2 respekteras.

4. Fiskemöjligheterna ska fastställas i enlighet med de mål som anges i artikel 2.2 och ska vara förenliga med de kvantifierbara mål, tidsramar och marginaler som fastställs i enlighet med artiklarna 9.2 och 10.1 b och c.

5. Åtgärder för att fastställa och fördela fiskemöjligheter som ska göras tillgängliga för tredjeländer i unionsvatten ska antas i enlighet med fördraget.

6. Varje medlemsstat ska bestämma hur de fiskemöjligheter som den har tilldelats, och som inte omfattas av ett system med överlåtbara fiskenyttjanderätter, ska fördelas mellan de fartyg som för dess flagg, till exempel genom att skapa enskilda fiskemöjligheter. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen om tilldelningsmetoden.

7. Vid fördelningen av fiskemöjligheter för blandfiske, ska medlemsstaterna ta hänsyn till hur fångstsammansättningen sannolikt kommer att se ut för de fartyg som deltar i blandfisket.

8. Efter anmälan till kommissionen får medlemsstaterna utbyta alla eller delar av de fiskemöjligheter som tilldelats dem.

Artikel 17

Kriterier för medlemsstaternas fördelning av fiskemöjligheter

Vid fördelning av de fiskemöjligheter som finns tillgängliga för dem enligt artikel 16 ska medlemsstaterna tillämpa transparenta och objektiva kriterier, inbegripet miljömässiga, sociala och ekonomiska kriterier. De kriterier som används får bland annat inbegripa fiskets påverkan på miljön, tidigare efterlevnad av bestämmelser, bidraget till den lokala ekonomin och historiska fångstnivåer. Inom ramen för de fiskemöjligheter som de tilldelats ska medlemsstaterna sträva efter att ge incitament till fiskefartyg som använder selektiva fiskeredskap eller miljövänligare fiskemetoder, med bl.a. minskad energikonsumtion eller minskade skador på livsmiljöer.

AVDELNING III

Regionalisering

Artikel 18

Regionalt samarbete om bevarandeåtgärder

1. Om kommissionen har getts befogenhet, inbegripet i en flerårig plan som upprättats enligt artiklarna 9 och 10, såväl som i de fall som anges i artiklarna 11 och 15.6, att anta delegerade akter eller genomförandeakter i fråga om unionsåtgärder för bevarande som gäller ett relevant geografiskt område, får medlemsstater med ett direkt förvaltningsintresse som påverkas av de åtgärderna inom en tidsfrist, som ska fastställas i den aktuella bevarandeåtgärden och/eller den fleråriga planen, komma överens om att lämna gemensamma rekommendationer i syfte att uppnå målen med de berörda unionsåtgärderna för bevarande, de fleråriga planerna eller den särskilda utkastplanerna. Kommissionen ska inte anta några sådana delegerade akter eller genomförandeakter före utgången av tidsfristen för medlemsstaternas inlämnande av gemensamma rekommendationer.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska de medlemsstater med ett direkt förvaltningsintresse som påverkas av de åtgärder som

avses i punkt 1 samarbeta med varandra för att utarbeta gemensamma rekommendationer. De ska även rådfråga berörda rådgivande nämnder. Kommissionen ska underlätta samarbetet mellan medlemsstaterna, bland annat genom att om så krävs se till att vetenskapliga bidrag erhålls från relevanta vetenskapliga organ.

3. När en gemensam rekommendation läggs fram enligt punkt 1, får kommissionen anta dessa åtgärder genom delegerade akter eller genomförandeakter, under förutsättning att en sådan rekommendation är förenlig med den berörda bevarandeåtgärden och/eller fleråriga planen.

4. Om bevarandeåtgärden gäller ett särskilt fiskbestånd som delas med tredjeländer och förvaltas av multilaterala fiskeriorganisationer eller enligt bilaterala och multilaterala avtal, ska unionen sträva efter att komma överens med berörda partner om de åtgärder som är nödvändiga för att uppnå målen i artikel 2.

5. Medlemsstaterna ska se till att gemensamma rekommendationer om de bevarandeåtgärder som ska antas enligt punkt 1 bygger på bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning och att de uppfyller samtliga följande villkor

- a) De är förenliga med de mål som fastställs i artikel 2.
- b) De är förenliga med tillämpningsområdet och målen för den aktuella bevarandeåtgärden.
- c) De är förenliga med tillämpningsområdet och uppfyller den relevanta fleråriga planens övergripande och kvantifierbara mål på ett effektivt sätt.
- d) De är minst lika strikta som åtgärder enligt unionsrätten.

6. Om inte alla medlemsstater kan enas om gemensamma rekommendationer som ska lämnas till kommissionen i enlighet med punkt 1 inom den fastställda tidsfristen, eller om de gemensamma rekommendationerna om bevarandeåtgärder inte anses vara förenliga med de övergripande och kvantifierbara målen för de aktuella bevarandeåtgärderna, får kommissionen lägga fram ett förslag om lämpliga åtgärder i enlighet med fördraget.

7. Utöver de fall som avses i punkt 1 får de medlemsstater som har direkt förvaltningsintresse i ett fiskeri inom ett visst geografiskt område också lämna gemensamma rekommendationer till kommissionen i fråga om åtgärder som den kan föreslå eller anta.

8. Som en kompletterande eller alternativ metod för regionalt samarbete, kommer medlemsstaterna i en unionsåtgärd för bevarande som gäller ett relevant geografiskt område, inbegripet i en flerårig plan som upprättats enligt artiklarna 9 och 10, ges befogenhet att inom en fastställd tidsfrist anta åtgärder som ytterligare specificerar den bevarandeåtgärden. De berörda medlemsstaterna ska samarbeta nära vid antagandet av sådana åtgärder. Punkterna 2, 4 och 5 i den här artikeln ska gälla i tillämpliga delar. Kommissionen ska medverka och dess kommentarer ska beaktas. Medlemsstaterna ska endast anta sina respektive nationella åtgärder om en överenskommelse om innehållet i åtgärderna har nåtts med alla berörda medlemsstater. Om kommissionen anser att en medlemsstats åtgärder inte är förenliga med de villkor som fastställs i den aktuella bevarandeåtgärden, får den, med angivande av relevanta skäl, begära att den berörda medlemsstaten ändrar eller upphäver den åtgärden.

AVDELNING IV

Nationella åtgärder

Artikel 19

Medlemsstaternas åtgärder som gäller fiskefartyg som för deras flagg eller personer som är etablerade på deras territorium

1. En medlemsstat får anta åtgärder för bevarande av fiskbestånden i unionens vatten under förutsättning att åtgärderna uppfyller samtliga följande villkor:

a) Åtgärderna tillämpas endast på fiskefartyg som för den medlemsstatens flagg eller, om det gäller fiskeverksamhet som inte bedrivs av ett fiskefartyg, på personer som är etablerade på den del av dess territorium där fördraget gäller.

b) Åtgärderna är förenliga med de mål som fastställs i artikel 2.

c) Åtgärderna är minst lika strikta som åtgärder enligt unionsrätten.

2. En medlemsstat ska i kontrollsyfte informera de andra medlemsstater som berörs av de bestämmelser som antagits enligt punkt 1.

3. Medlemsstaterna ska göra lämplig information om de åtgärder som antagits i enlighet med denna artikel allmänt tillgänglig.

Artikel 20

Medlemsstaters åtgärder inom tolvmilsgården

1. En medlemsstat får vidta icke-diskriminerande åtgärder för bevarande och förvaltning av fiskbestånden och för att bibehålla eller förbättra bevarandestatusen för de marina ekosystemen inom en gräns på tolv nautiska mil från dess baslinjer, förutsatt att unionen inte har antagit åtgärder för bevarande och förvaltning särskilt för detta område eller åtgärder som specifikt avser det problem som identifierats av den berörda medlemsstaten.

Medlemsstatens åtgärder ska vara förenliga med de mål som fastställs i artikel 2 och ska vara minst lika strikta som åtgärder enligt unionsrätten.

2. Om de bevarande- och förvaltningsåtgärder som en medlemsstat avser att anta kan påverka en annan medlemsstats fiskefartyg får åtgärderna endast antas efter samråd med kommissionen, de berörda medlemsstaterna och de berörda rådgivande nämnderna, om ett utkast till åtgärder, vilket ska åtföljas av en motivering som bland annat visar att åtgärderna inte är diskriminerande. Den samrådande medlemsstaten får fastställa en rimlig tidsfrist för sådana samråd, vilken dock inte får vara kortare än två månader.

3. Medlemsstaterna ska göra lämplig information om de åtgärder som antagits i enlighet med denna artikel allmänt tillgänglig.

4. Om kommissionen anser att en åtgärd som antas enligt denna artikel inte överensstämmer med villkoren i punkt 1, får den, med angivande av relevanta skäl, begära att den berörda medlemsstaten ändrar eller upphäver åtgärden i fråga.

DEL IV

FÖRVALTNING AV FISKEKAPACITETEN

Artikel 21

Inrättande av system med överlåtbara fiskenyttjanderätter

Medlemsstaterna får införa ett system med överlåtbara fiskenyttjanderätter. De medlemsstater som har ett sådant system ska inrätta och upprätthålla ett register över de överlåtbara fiskenyttjanderätterna.

Artikel 22

Anpassning och förvaltning av fiskekapaciteten

1. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att anpassa sina flottors fiskekapacitet till sina fiskemöjligheter efter hand, med hänsyn till trender och baserat på bästa möjliga vetenskapliga rådgivning, för att dessa ska stå i en stabil och varaktig balans till varandra.

2. För att uppnå det mål som avses i punkt 1 ska medlemsstaterna senast den 31 maj varje år till kommissionen överlämna en rapport om balansen mellan sina flottors fiskekapacitet och deras fiskemöjligheter. För att underlätta ett gemensamt tillvägagångssätt inom unionen ska denna rapport utarbetas i enlighet med gemensamma riktlinjer som får tas fram av kommissionen och av vilka relevanta tekniska, sociala och ekonomiska parametrar framgår.

Rapporten ska innehålla den årliga kapacitetsbedömningen av den nationella flottan och av samtliga segment av medlemsstatens flotta. Rapporten ska sträva efter att för varje segment identifiera eventuell strukturell överkapacitet och beräkna varje segments lönsamhet på lång sikt. Rapporterna ska offentliggöras.

3. När det gäller den bedömning som avses i punkt 2 andra stycket ska medlemsstaterna grunda sina analyser på balansen mellan sina flottors fiskekapacitet och deras fiskemöjligheter. Separata bedömningar ska göras för flottor som bedriver verksamhet i de yttersta randområdena och för fartyg som endast fiskar utanför unionens vatten.

4. Om det av bedömningen tydligt framgår att fiskekapaciteten inte i realiteten har anpassats till fiskemöjligheterna ska medlemsstaten upprätta, och i sin rapport inkludera, en handlingsplan för de flottsegment där en strukturell överkapacitet har konstaterats. I handlingsplanen ska anpassningsmål och medel för att uppnå balans samt en tydlig tidsram för dess genomförande anges.

Kommissionen ska årligen utarbeta en rapport till Europaparlamentet och rådet om balansen mellan medlemsstatsflottornas fiskekapacitet och deras fiskemöjligheter, i enlighet med de riktlinjer som avses i punkt 2 första stycket. Rapporten ska innehålla handlingsplaner som avses i första stycket i den här punkten. Den första rapporten ska lämnas senast den 31 mars 2015.

Om en medlemsstat underlåter att upprätta den rapport som avses i punkt 2 och/eller att genomföra den handlingsplan som avses i första stycket i den här punkten, kan detta resultera i att unionens berörda ekonomiska stöd till den medlemsstaten för flottinvestering i det eller de berörda flottsegmenten, i enlighet med en framtida unionsakt som upprättat villkoren för ekonomiskt stöd för havs- och fiskeripolitiken för perioden 2014–2020, på ett proportionellt sätt tillfälligt ställs in eller avbryts.

5. Utträde ur flottan med offentligt stöd ska endast tillåtas om fiskelicensen och fisketillstånden har dragits in först.

6. Fiskekapaciteten för de fiskefartyg som tas ur bruk med offentligt stöd ska inte ersättas.

7. Medlemsstaterna ska se till att deras flottors fiskekapacitet från och med den 1 januari 2014 aldrig överskrider de tak för fiskekapaciteten som fastställs i bilaga II.

Artikel 23

Systemet för inträde/utträde

1. Medlemsstaterna ska förvalta inträden i och utträden ur sina flottor på ett sådant sätt att ny kapacitet som kommer in i flottan utan offentligt stöd kompenseras genom att åtminstone motsvarande kapacitet först dras tillbaka utan offentligt stöd.

2. Kommissionen får anta genomförandeakter med bestämmelser för genomförandet av den här artikeln. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 47.2.

3. Senast den 30 december 2018 ska kommissionen utvärdera systemet för inträde/utträde mot bakgrund av hur

förhållandet mellan flottkapacitet och fiskemöjligheter utvecklats och, om så är lämpligt, föreslå en ändring av det systemet.

Artikel 24

Register över fiskefartyg

1. Medlemsstaterna ska, för de unionsfiskefartyg som för deras flagg, registrera den information om ägande, fartygs och redskaps egenskaper samt den verksamhet som dessa fartyg bedriver som krävs för förvaltningen av de åtgärder som fastställs i denna förordning.

2. Medlemsstaterna ska översända den information som avses i punkt 1 till kommissionen.

3. Kommissionen ska föra ett register över unionens fiskeflotta, vilket ska innehålla den information som kommissionen erhåller enligt punkt 2. Den ska ställa registret över unionens fiskeflotta till allmänhetens förfogande samtidigt som den ser till att personuppgifter skyddas på ett tillfredsställande sätt.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa tekniska driftskrav för registrering av, formatet för och formerna för överföring av den information som avses i punkterna 1, 2 och 3. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 47.2.

DEL V

VETENSKAPLIG GRUND FÖR FISKERIFÖRVALTNINGEN

Artikel 25

Datakrav för fiskeriförvaltningen

1. Medlemsstaterna ska i enlighet med de regler som antagits på området datainsamling samla in de biologiska, miljörelaterade, tekniska, och socioekonomiska data som är nödvändiga för fiskeriförvaltningen, förvalta dessa data och ställa dem till förfogande för slutanvändarna, inbegripet de organ som utses av kommissionen. Insamlingen och förvaltningen av sådana data ska kunna finansieras genom Europeiska havs- och fiskerifonden i enlighet med en framtida unionsrättsakt som upprättat villkoren för ekonomiskt stöd för havs- och fiskeripolitiken för perioden 2014–2020. Dessa data ska särskilt möjliggöra utvärdering av

- a) de utnyttjade marina biologiska resursernas tillstånd,
- b) fiskenivån och fiskeverksamhetens inverkan på de marina biologiska resurserna och de marina ekosystemen, och
- c) fiske-, vattenbruks- och beredningssektorernas socioekonomiska prestationer i och utanför unionens vatten.

2. Insamlingen, förvaltningen och användningen av data ska baseras på principerna om

- a) riktighet och tillförlitlighet, samt insamling i god tid,

- b) användning av samordningsmekanismer för att se till att samma data inte samlas in flera gånger för olika ändamål,
- c) säker lagring och skydd av insamlade data i databaser, och om så är lämpligt offentliggörande av dem, inbegripet på aggregerad nivå för att säkerställa konfidentialitet.
- d) tillträde för kommissionen eller de organ som utsetts av kommissionen till de nationella databaser och system som används för bearbetning av insamlade data så att deras förekomst och kvalitet kan kontrolleras.
- e) tillgängliggörande i god tid av relevanta data och de olika metoder som används för att samla in dem till organ som av forsknings- eller förvaltningsskäl är intresserade av vetenskapliga analyser av data om fiskesektorn och till alla intressenter, utom i fall då skydd och konfidentialitet krävs enligt tillämplig unionsrätt.

3. Medlemsstaterna ska varje år till kommissionen överlämna en rapport om genomförandet av sina nationella program för datainsamling och göra den allmänt tillgänglig.

Kommissionen ska bedöma den årliga rapporten om datainsamling efter samråd med sitt vetenskapliga rådgivande organ och, om så är lämpligt, regionala fiskeriförvaltningsorganisationer i vilka unionen är en avtalsslutande part eller observatör samt relevanta internationella vetenskapliga organ.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa nationell samordning av insamlingen och förvaltningen av vetenskapliga data för fiskeriförvaltningen, inbegripet socioekonomiska data. De ska för detta ändamål utse en nationell korrespondent och organisera ett årligt nationellt samordningsmöte. Kommissionen ska underrättas om den nationella samordningsverksamheten och bjudas in till samordningsmötena.

5. I nära samarbete med kommissionen ska medlemsstaterna samordna datainsamlingen med andra medlemsstater i samma region och göra de ansträngningar som krävs för att samordna sina åtgärder med tredjeländer som har överhöghet eller jurisdiktion över vatten i samma region.

6. Insamlingen, förvaltningen och användningen av data ska ske på ett kostnadseffektivt sätt.

7. En medlemsstats underlåtelse att i god tid samla in och/eller tillhandahålla data till slutanvändare kan leda till att unionens relevanta ekonomiska stöd till medlemsstaten i fråga på ett proportionellt sätt tillfälligt ställs in eller avbryts, i enlighet med en framtida unionsrättsakt som upprättar villkoren för ekonomiskt stöd för havs- och fiskeripolitiken för perioden 2014–2020.

Artikel 26

Samråd med vetenskapliga organ

Kommissionen ska samråda med berörda vetenskapliga organ. STECF ska när så är lämpligt rådfrågas i frågor som gäller

bevarande och förvaltning av levande marina resurser, inklusive biologiska, ekonomiska, miljömässiga, sociala och tekniska överväganden. Samråd med vetenskapliga organ ska ske med beaktande av korrekt förvaltning av offentliga medel, i syfte att undvika att olika sådana organ utför samma arbete.

Artikel 27

Forskning och vetenskaplig rådgivning

1. Medlemsstaterna ska genomföra program för forskning och innovation på fiskeri- och vattenbruksområdet. De ska, i nära samarbete med kommissionen, samordna sina program för forskning, innovation och vetenskaplig rådgivning på fiskeriområdet med andra medlemsstater, inom ramen för unionens ramverk för forskning och innovation, vid behov i samverkan med relevanta rådgivande nämnder. Denna verksamhet ska vara berättigad till finansiering genom unionsbudgeten i enlighet med relevanta unionsrättsakter.

2. Medlemsstaterna ska i samverkan med relevanta intressenter, bl.a. genom användning av tillgängliga finansiella unionsresurser och genom samordning med varandra, säkerställa tillgången till den relevanta kompetens och de personalresurser som behövs för den vetenskapliga rådgivningsprocessen.

DEL VI

EXTERN POLITIK

Artikel 28

Mål

1. För att säkerställa hållbart nyttjande, förvaltning och bevarande av de marina biologiska resurserna och den marina miljön ska unionen sköta sina externa förbindelser på fiskeriområdet i enlighet med sina internationella förpliktelser och politiska mål samt de mål och principer som anges i artiklarna 2 och 3.

2. Unionen ska i synnerhet

- a) aktivt stödja och bidra till utvecklingen av vetenskaplig kunskap och rådgivning,
- b) förbättra den politiska samstämmigheten mellan unionens initiativ, särskilt i fråga om verksamhet på miljö-, handels- och utvecklingsområdet, och stärka samstämmigheten mellan de åtgärder som vidtagits inom ramen för utvecklings-samarbetet och samarbetet på det vetenskapliga, tekniska och ekonomiska området,
- c) bidra till en hållbar fiskeverksamhet som är ekonomiskt lönsam och främjar sysselsättningen inom unionen,

- d) säkerställa att unionens fiskeverksamhet utanför unionens vatten grundar sig på samma principer och standarder som gäller enligt unionsrätten när det gäller den gemensamma fiskeripolitiken och samtidigt främjar likvärdiga förutsättningar för unionsaktörer gentemot aktörer från tredjeländer,
- e) på alla internationella områden främja och stödja alla åtgärder som krävs för att utrota IUU-fiske,
- f) främja arbetet med att upprätta och stärka de regionala fiskeriförvaltningsorganisationernas tillämpningskommittéer, periodiska oberoende granskningar av arbetet och lämpliga avhjälpande åtgärder, inklusive effektiva och avskräckande sanktioner som ska tillämpas på ett öppet och icke-diskriminerande sätt.
3. Bestämmelserna i denna del ska inte påverka tillämpningen av särskilda bestämmelser som antagits enligt artikel 218 i fördraget.

AVDELNING I

Internationella fiskerierorganisationer

Artikel 29

Unionens verksamhet i internationella fiskerierorganisationer

1. Unionen ska aktivt stödja och bidra till den verksamhet som bedrivs i internationella organisationer för fiskerifrågor, inbegripet regionala fiskeriförvaltningsorganisationer.
2. Unionens ståndpunkter i internationella organisationer för fiskerifrågor och de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna ska baseras på bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning, för att säkerställa att fiskeresurserna förvaltas i enlighet med de mål som anges i artikel 2, särskilt punkterna 2 och 5 c. Unionen ska sträva efter att leda processen för att höja de regionala fiskeriförvaltningsorganisationernas prestationsnivå, så att de får bättre förutsättningar för att bevara och förvalta de marina levande resurser de ansvarar för.
3. Unionen ska aktivt stödja utvecklingen av lämpliga och transparenta mekanismer för tilldelning av fiskemöjligheter.
4. Unionen ska främja samarbetet mellan regionala fiskeriförvaltningsorganisationer, och samstämmighet mellan deras olika regelverk samt stödja utvecklingen av vetenskapliga rön och vetenskaplig rådgivning för att säkerställa att deras rekommendationer är baserade på sådan vetenskaplig rådgivning.

Artikel 30

Efterlevnad av internationella bestämmelser

Unionen ska, inbegripet genom Europeiska fiskerikontrollbyrån (nedan kallad *byrån*), samarbeta med tredjeländer och internationella organisationer för fiskerifrågor, inbegripet regionala fiskeriförvaltningsorganisationer, för att stärka efterlevnaden av

åtgärder, särskilt åtgärder för att bekämpa IUU-fiske, för att säkerställa att de åtgärder som antas av sådana internationella organisationer strikt efterlevs.

AVDELNING II

Hållbara fiskepartnerskapsavtal

Artikel 31

Principer och mål för hållbara fiskepartnerskapsavtal

1. Hållbara fiskepartnerskapsavtal med tredjeländer ska fastställa en rättslig, miljömässig, ekonomisk och social ram för styrning av fiskeverksamhet som bedrivs av unionsfiskefartyg i tredjeländers vatten.

Sådana ramar kan innefatta följande:

- a) Inrättande av och stöd till nödvändiga vetenskaps- och forskningsinstitutioner.
- b) Övervaknings-, kontroll- och tillsynskapacitet.
- c) Andra kapacitetsuppbyggande åtgärder för utvecklingen av en hållbar fiskeripolitik i det berörda tredje landet.

2. För att säkerställa ett hållbart nyttjande av överskott av de marina biologiska resurserna, ska unionen sträva efter att säkerställa att hållbara fiskepartnerskapsavtal med tredjeländer är till ömsesidigt gagn för unionen och det berörda tredje landet, inklusive lokalbefolkningen och den lokala fiskerinäringen, och att de bidrar till en fortsatt verksamhet för unionens flottor och syftar till att erhålla en skälig andel av det tillgängliga överskottet som står i proportion till unionsflottornas intressen.

3. För att säkerställa att unionsfartyg som bedriver fiskeverksamhet enligt hållbara fiskepartnerskapsavtal verkar, när så är lämpligt, enligt standarder som är likvärdiga de standarder som är tillämpliga på unionsfiskefartyg som bedriver fiskeverksamhet i unionens vatten, ska unionen sträva efter att i hållbara fiskepartnerskapsavtalen inbegripa lämpliga bestämmelser om landningsskyldighet för fisk och fiskeriprodukter.

4. Unionsfiskefartyg ska endast fånga överskott av den tillåtna fångstmängden enligt artikel 62.2 och 62.3 i Havsrättskonventionen, och som identifierats på ett tydligt och transparent sätt, på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning och relevant information som utbyts mellan unionen och tredjelandet om samtliga flottors totala fiskeansträngning med avseende på de berörda bestånden. I fråga om gränsöverskridande eller långvandrande fiskbestånd bör man vid fastställandet av tillträde till tillgängliga resurser vederbörligen beakta vetenskapliga bedömningar som gjorts på regional nivå samt bevarande- och förvaltningsåtgärder som antagits av relevanta regionala fiskeriförvaltningsorganisationer.

5. Unionens fiskefartyg får inte bedriva verksamhet i vatten som hör till ett tredjeländ med vilket det har slutits ett hållbara fiskepartnerskapsavtal såvida de inte innehar ett fisketillstånd som är utfärdat i enlighet med det avtalet.

6. Unionen ska se till att hållbara fiskepartnerskapsavtal inbegriper en klausul om respekt för demokratiska principer och för de mänskliga rättigheterna vilken ska utgöra en väsentlig beståndsdel av sådana avtal.

Dessa avtal ska också, i den mån det är möjligt, inbegripa

a) en klausul som förbjuder beviljande av fördelaktigare villkor för andra flottor som fiskar i sådana vatten, än de villkor som beviljas unionens ekonomiska aktörer, inbegripet villkor för bevarande, utveckling och förvaltning av resurser, ekonomiska arrangemang, avgifter och rättigheter som rör utfärdandet av fisketillstånd,

b) en exklusivetsklausul beträffande den regel som föreskrivs i punkt 5.

7. Ansträngningar ska göras på unionsnivå för att övervaka verksamheten för unionsfiskefartyg som verkar i vatten utanför unionen utom ramen för hållbara fiskepartnerskapsavtal.

8. Medlemsstaterna ska se till att de unionsfiskefartyg som för deras flagg och som bedriver verksamhet utanför unionens vatten har möjlighet att tillhandahålla detaljerad och korrekt dokumentation om all fiske- och beredningsverksamhet.

9. Det fisketillstånd som avses i punkt 5 får beviljas för ett fartyg som har lämnat registret över unionens fiskeflotta och därefter återvänt till det inom 24 månader endast om fartygets ägare har försett flaggmedlemsstatens behöriga myndigheter med alla nödvändiga uppgifter för att fastställa att fartygets verksamhet under den perioden helt stod i överensstämmelse med de standarder som gäller för fartyg som för en medlemsstats flagg.

Om den stat som tillåter att fartyget för dess flagg, under den period då fartyget är avregistrerat från registret över unionens fiskeflotta, identifieras som en icke-samarbetande stat när det gäller att bekämpa, motverka och undanröja IUU-fiske, eller som en stat som tillåter icke-hållbart nyttjande av havets levande resurser, ska ett sådant fisketillstånd endast beviljas om det fastställs att fartygets fiskeverksamhet upphörde och ägaren vidtog omedelbara åtgärder för att stryka fartyget från den statens register.

10. Kommissionen ska se till att det sker oberoende förhands- och efterhandsutvärderingar av vart och ett av protokollet till ett hållbart fiskepartnerskapsavtal och göra dem tillgängliga för Europaparlamentet och rådet i god tid innan den förlägger rådet en rekommendation om att bemyndiga ett inledande av förhandlingar om ett efterföljande protokoll. En sammanfattning av sådana utvärderingar ska göras offentligt tillgänglig.

Artikel 32

Finansiellt stöd

1. Unionen ska genom hållbara fiskepartnerskapsavtal tillhandahålla ekonomiskt stöd till tredjeländer för att

a) betala en del av kostnaden för tillträdet till fiskeresurser i tredjeländers vatten; den del av kostnaden för tillträde till fiskeresurserna som ska betalas av fartygsägare från unionen ska uppskattas för varje hållbart fiskepartnerskapsavtal eller ett protokoll till detta och vara rättvis, icke-diskriminerande och stå i proportion till de fördelar som anges i tillträdesvillkoren,

b) upprätta en för ram för styrningen som omfattar inrättandet och upprätthållandet av nödvändiga vetenskaps- och forskningsinstitutioner, främja samrådsprocesser med intressegrupper och kapacitet för kontroll och övervakning samt andra kapacitetsuppbyggande åtgärder som avser utvecklingen av en hållbar fiskeripolitik som drivs av tredjeländet. Sådant ekonomiskt bistånd ska villkoras till uppnåendet av specifika särskilda resultat och komplettera och vara förenligt med projekt och program för utveckling som genomförs i det berörda tredjeländet.

2. Enligt varje hållbart fiskepartnerskapsavtal ska det ekonomiska sektorstödet frikopplas från betalningarna för tillträde till fiskeresurserna. Unionen ska kräva att specifika resultat uppnås som ett villkor för betalningar inom ramen för det ekonomiska biståndet, och ska noga följa utvecklingen.

AVDELNING III

Förvaltning av bestånd av gemensamt intresse

Artikel 33

Principer och mål för förvaltning av bestånd av gemensamt intresse för unionen och tredjeländer och avtal om utbyte och gemensam förvaltning

1. Om bestånd av gemensamt intresse även utnyttjas av tredjeländer, ska unionen samarbeta med dessa tredjeländer för att säkerställa att bestånden förvaltas på ett hållbart sätt som är förenligt med denna förordning, och särskilt det mål som anges i artikel 2.2. Om inget formellt avtal nås, ska unionen göra sitt yttersta för att komma fram till gemensamma arrangemang för fiske av sådana bestånd i syfte att möjliggöra en hållbar förvaltning, särskilt vad avser målet i artikel 2.2, och på så sätt främja likvärdiga förutsättningar för unionsaktörer.

2. För att säkerställa ett hållbart nyttjande av de bestånd som delas med tredjeländer och för att garantera ett stabilt fiske för sina flottor, ska unionen i enlighet med Havsrättskonventionen sträva efter att upprätta bilaterala eller multilaterala avtal med tredjeländer för en gemensam förvaltning av bestånden, när så är lämpligt inbegripet ett fastställande av tillträde till vatten och resurser samt villkor för ett sådant tillträde, harmonisering av bevarandeåtgärder och utbyte av fiskemöjligheter.

DEL VII

VATTENBRUK

Artikel 34

Främjande av hållbart vattenbruk

1. För att främja hållbarhet och bidra till en tryggad livsmedelsförsörjning och livsmedelstillgång och tillväxt och sysselsättning, ska kommissionen utarbeta icke-bindande strategiska unionsriktlinjer med gemensamma prioriteringar och mål för utvecklingen av en hållbar vattenbruksverksamhet. Sådana strategiska riktlinjer ska beakta medlemsstaternas relativa utgångslägen och olika förutsättningar i hela unionen och ska ligga till grund för fleråriga nationella strategiska planer och syfta till att

- a) stärka vattenbruksnäringens konkurrenskraft och stödja utveckling och innovation i sektorn,
- b) minska den administrativa bördan och göra genomförandet av unionsrätt effektivare och mer lyhört för intressenternas behov,
- c) uppmuntra ekonomisk verksamhet,
- d) främja diversifiering och förbättrad livskvalitet i kust- och inlandsområden,
- e) integrera vattenbruksverksamhet i den fysiska planeringen av hav, kuster och inland.

2. Medlemsstaterna ska senast den 30 juni 2014 utarbeta en flerårig nationell strategisk plan för vattenbruksverksamhetens utveckling på deras territorium.

3. Den nationella fleråriga strategiska planen ska innehålla medlemsstatens mål och de åtgärder och tidtabeller som är nödvändiga för att uppnå dessa mål.

4. De fleråriga nationella strategiska planerna ska i synnerhet ha följande mål:

- a) Administrativ förenkling, i synnerhet när det gäller utvärderingar, konsekvensanalyser och licenser.
- b) Rimlig säkerhet för vattenbruksaktörerna vad gäller tillträde till vatten och områden.

c) Indikatorer för miljömässig, ekonomisk och social hållbarhet.

d) Bedömning av andra eventuella gränsöverskridande effekter, särskilt på marina biologiska resurser och marina ekosystem i angränsande medlemsstater.

e) Skapande av synergier mellan nationella forskningsprogram och samarbete mellan branschen och forskarsamhället.

f) Främjande av hållbara livsmedel av hög kvalitet som en konkurrensfördel.

g) Främjande av vattenbruksmetoder och vattenbruksforskning i syfte att öka de positiva effekterna på miljön och fiskeresurserna och minska de negativa effekterna, inbegripet att minska trycket på fiskbestånd som används för fodertillverkning och öka resurseffektiviteten.

5. Medlemsstaterna ska utbyta information och bästa praxis genom en öppen metod för samordning av de nationella åtgärder som ingår i de nationella fleråriga strategiska planerna.

6. Kommissionen ska uppmuntra informationsutbyte och utbyte av bästa praxis mellan medlemsstaterna och underlätta samordningen av de nationella åtgärder som ingår i de fleråriga nationella strategiska planerna.

DEL VIII

DEN GEMENSAMMA MARKNADSORDNINGEN

Artikel 35

Mål

1. En gemensam marknadsordning för fiskeri- och vattenbruksprodukter (den gemensamma marknadsordningen) ska inrättas för att

- a) bidra till uppnåendet av de mål som anges i artikel 2, i synnerhet ett hållbart nyttjande av de levande marina biologiska resurserna,
- b) göra det möjligt för fiskeri- och vattenbruksnäringen att tillämpa den gemensamma fiskeripolitiken på rätt nivå,
- c) stärka konkurrenskraften för unionens fiskeri- och vattenbruksnäring, i synnerhet producenterna,
- d) förbättra öppenheten och stabiliteten på marknaderna, särskilt när det gäller ekonomisk kunskap om och förståelse för unionsmarknaderna för fiskeri- och vattenbruksprodukter längs hela distributionskedjan, säkerställa en mer balanserad fördelning av mervärdet längs sektorns distributionskedja,

- förbättra konsumentinformationen och öka konsumentmedvetenheten, med hjälp av skyltning och märkning som tillhandahåller begriplig information,
- e) bidra till att säkerställa likvärdiga förutsättningar för alla produkter som saluförs i unionen genom att främja ett hållbart nyttjande av fiskeresurser,
- f) bidra till att tillförsäkra konsumenten ett varierat utbud av fiskeri- och vattenbruksprodukter,
- g) tillhandahålla konsumenten verifierbar och exakt information om produktens ursprung och hur den tillverkats, särskilt genom märkning och etikettering.

2. Den gemensamma marknadsordningen ska gälla för de fiskeri- och vattenbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013⁽¹⁾ och som saluförs i unionen.

3. Den gemensamma marknadsordningen ska i synnerhet inbegripa

- a) näringens organisation inbegripet marknadsstabiliserande åtgärder,
- b) produktions- och saluföringsplaner från producentorganisationer för fiske och vattenbruk,
- c) gemensamma handelsnormer,
- d) konsumentinformation.

DEL IX

KONTROLL OCH VERKSTÄLLIGHET

Artikel 36

Mål

1. Efterlevnaden av den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser ska säkerställas genom ett effektivt system för fiskerikontroll inom unionen, inbegripet bekämpning av IUU-fiske.
2. Kontrollen och verkställighet av den gemensamma fiskeripolitiken ska i synnerhet baseras på och inbegripa
- a) ett globalt, integrerat och gemensamt förhållningssätt,
- b) samarbete och samordning mellan medlemsstaterna, kommissionen och byrån,
- c) kostnadseffektivitet och proportionalitet,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000 (Se sidan 1 i detta nummer av EUT).

- d) användning av effektiv teknik för att kontrollera tillgången till och kvaliteten på uppgifter om fisket,
- e) en unionsram för kontroll, inspektion och verkställighet,
- f) en riskbaserad strategi som fokuseras på systematiska och automatiserade korskontroller av alla relevanta tillgängliga data,
- g) utveckla en efterlevnads- och samarbetskultur hos alla aktörer och fiskare,

Unionen ska vidta lämpliga åtgärder med avseende på tredje-länder som tillåter icke-hållbart fiske.

3. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa kontroll, inspektion och verkställighet av den verksamhet som bedrivs inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken, inbegripet införande av effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner.

Artikel 37

Expertgrupp för efterlevnad

1. En expertgrupp för efterlevnad ska inrättas av kommissionen med uppgift att bedöma, underlätta och stärka genomförandet och efterlevnaden av skyldigheterna enligt systemet för fiskerikontroll inom unionen.

2. Expertgruppen för efterlevnad ska bestå av företrädare för kommissionen och medlemsstaterna. På begäran av Europaparlamentet får kommissionen bjuda in Europaparlamentet att skicka experter för att delta i expertgruppens möten. Byrån får närvara som observatör vid mötena i expertgruppen för efterlevnad.

3. Expertgruppen ska särskilt

- a) regelbundet se över frågor som rör efterlevnad och genomförande enligt systemet för fiskerikontroll inom unionen och identifiera eventuella svårigheter av gemensamt intresse när det gäller genomförandet av den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser,
- b) utarbeta råd för genomförandet av den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser, inbegripet prioritering av unionens ekonomiska bistånd och
- c) utbyta information om kontroll- och inspektionsverksamhet, inbegripet bekämpning av IUU-fiske.

4. Expertgruppen ska regelbundet och fullständigt informera Europaparlamentet och rådet om efterlevnadsverksamhet enligt punkt 3.

*Artikel 38***Pilotprojekt för ny kontrollteknik och nya system för datahantering**

Kommissionen och medlemsstaterna får genomföra pilotprojekt om ny kontrollteknik och nya system för datahantering.

*Artikel 39***Bidrag till kostnaderna för kontroll, inspektion och verkställighet**

Medlemsstaterna får ålägga sina aktörer att bidra proportionellt till driftskostnaderna för genomförandet av unionens system för fiskerikontroll och kostnaderna för datainsamling.

DEL X

FINANSIERINGSINSTRUMENT*Artikel 40***Mål**

Ekonomiskt bistånd från unionen får beviljas för att bidra till förverkligandet av de mål som fastställs i artikel 2.

*Artikel 41***Villkor för ekonomiskt bistånd till medlemsstater**

1. Med förbehåll för de villkor som ska anges i de tillämpliga unionsrättsakterna, ska unionens ekonomiska bistånd till medlemsstaterna vara villkorat till att medlemsstaterna efterlever bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken.

2. Om medlemsstaterna inte följer bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken kan det leda till att betalningar avbryts eller tillfälligt ställs in eller att en finansiell korrigerande tillämpas på unionens ekonomiska bistånd inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken. Sådana åtgärder ska stå i proportion till den bristande överensstämmelsens art, svårighetsgrad, varaktighet och upprepning.

*Artikel 42***Villkor för ekonomiskt bistånd till aktörer**

1. Om inte annat följer av de villkor som ska anges i de tillämpliga unionsrättsakterna ska unionens ekonomiska bistånd till aktörerna vara villkorat till att aktörerna efterlever bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken.

2. Med förbehåll för särskilda bestämmelser som ska antas, ska aktörers allvarliga överträdelser av reglerna i den gemensamma fiskeripolitiken medföra att de tillfälligt eller permanent avstängs från tillgång till ekonomiskt stöd från unionen och/eller att avdrag tillämpas. Sådana åtgärder, som vidtas av medlemsstaten, ska vara avskräckande, effektiva och stå i proportion till allvarliga överträdelser omfattning, svårighetsgrad, varaktighet och upprepning.

3. Medlemsstaterna ska se till att ekonomiskt bistånd från unionen endast beviljas om den berörda aktören inte har belagts

med sanktioner för allvarliga överträdelser under den ettårsperiod som föregår den dag då det ekonomiska biståndet från unionen börjar tillämpas.

DEL XI

RÅDGIVANDE NÄMNDER*Artikel 43***Inrättande av rådgivande nämnder**

1. Rådgivande nämnder ska inrättas för vart och ett av de geografiska områden eller behörighetsområden som anges i bilaga III, för att främja att alla berörda parter företräds på ett väl avvägt sätt, i enlighet med vad som fastställs i artikel 45.1, och bidra till att de mål som anges i artikel 2 uppnås.

2. I synnerhet ska följande nya rådgivande nämnder inrättas i enlighet med bilaga III:

- a) En rådgivande nämnd för de yttersta randområdena, som ska vara uppdelad i tre sektioner för vart och ett av havsområdena västra Atlanten, östra Atlanten och Indiska oceanen.
- b) En rådgivande nämnd för vattenbruk.
- c) En rådgivande nämnd för marknader.
- d) En rådgivande nämnd för Svarta havet.

3. Varje rådgivande nämnd ska fastställa sin egen arbetsordning.

*Artikel 44***Rådgivande nämnders uppgifter**

1. Vid tillämpningen av denna förordning ska kommissionen, när så är lämpligt, samråda med de rådgivande nämnderna.

2. De rådgivande nämnderna får

- a) lämna rekommendationer och förslag till kommissionen och berörda medlemsstater om frågor som rör fiskeriförvaltning och de socioekonomiska aspekterna och bevarandaspekterna av fiskeri och vattenbruk, och i synnerhet rekommendationer om hur man kan förenkla reglerna för fiskeriförvaltningen,
- b) informera kommissionen och medlemsstaterna om problem som rör fiskeriförvaltning, socioekonomiska aspekter och bevarandaspekter av fiskeri och, i tillämpliga fall, av vattenbruk inom deras geografiska område eller behörighetsområde samt föreslå lösningar för att komma till rätta med problemen,
- c) i nära samarbete med forskare bidra till insamling, tillhandahållande och analys av de data som behövs för utarbetandet av bevarandeåtgärder.

Om en fråga är av gemensamt intresse för två eller fler rådgivande nämnder ska de samordna sina ståndpunkter i syfte att anta gemensamma rekommendationer om denna fråga.

3. De rådgivande nämnderna ska rådfrågas om gemensamma rekommendationer enligt artikel 18. De får också rådfrågas av kommissionen och av medlemsstaterna när det gäller andra åtgärder. Deras råd ska beaktas. Dessa rådfrågningar ska inte påverka samrådet med STECF eller andra vetenskapliga organ. De rådgivande nämndernas yttranden får överlämnas till alla berörda medlemsstater och till kommissionen.

4. Kommissionen och, i förekommande fall, den berörda medlemsstaten ska inom två månader lämna svar på varje rekommendation, förslag eller information som mottas enligt punkt 1. Om de slutliga åtgärder som har antagits avviker från den rådgivande nämndens yttranden, rekommendationer och förslag som mottagits enligt punkt 1, ska kommissionen eller den berörda medlemsstaten tillhandahålla en utförlig förklaring till avvikelsen.

Artikel 45

De rådgivande nämndernas sammansättning, funktion och finansiering

- De rådgivande nämnderna ska bestå av
 - organisationer som företräder fiskeriaktörer och, om så är lämpligt, vattenbruksaktörer samt företrädare för berednings- och saluföringssektorerna,
 - andra intressegrupper som påverkas av den gemensamma fiskeripolitiken, t.ex. miljöorganisationer och konsumentammanslutningar.
- Varje rådgivande nämnd ska bestå av en generalförsamling och en verkställande kommitté, i förekommande fall inbegripet ett sekretariat och arbetsgrupper för att behandla frågor om regionalt samarbete enligt artikel 18, och ska anta de åtgärder som krävs för dess funktion.
- De rådgivande nämnderna ska genomföra sina uppgifter och erhålla finansiering enligt bilaga III.
- Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 46 för att fastställa närmare bestämmelser rörande de rådgivande nämndernas funktion.

DEL XII

FÖRFARANDEBESTÄMMELSER

Artikel 46

Utövande av delegeringen

- Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
- Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 11.2, 15.2, 15.3, 15.6, 15.7 och 45.4 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 29 december 2013. Kommissionen ska utarbeta en rapport

om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 11.2, 15.2, 15.3, 15.6, 15.7 b och 45.4 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Beslutet påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antagits enligt artiklarna 11.2, 15.2, 15.3, 15.6, 15.7 och 45.4 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet före utgången av denna period har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 47

Kommittéförfarande

- Kommissionen ska bistädas av kommittén för fiske och vattenbruk. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
 - När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
- Om kommittén inte avger något yttrande om ett utkast till genomförandeakt som ska antas enligt artikel 23, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.
- När det hänvisas till denna punkt, ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

DEL XIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 48

Upphävanden och ändringar

- Förordning (EG) nr 2371/2002 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

2. Beslut 2004/585/EC ska upphöra att gälla när de regler som antas enligt artikel 45.4 i den här förordningen träder i kraft.

3. Artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 1954/2003 ⁽¹⁾ ska utgå.

4. Rådets förordning (EG) nr 639/2004 ⁽²⁾ ska upphöra att gälla.

5. I artikel 105 i förordning (EG) nr 1224/2009 ska följande punkt införas:

”3a. Genom undantag från punkterna 2 och 3 ska multiplikationsfaktorn inte tillämpas på fångster som är föremål för en landningsskyldighet i enlighet med artikel 15 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 ^(*), under förutsättning att omfattningen av överfisket i förhållande till de mängder som det är tillåtet att landa inte överstiger 10 %.

^(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 23).”

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 11 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

V. LEŠKEVIČIUS

Ordförande

Artikel 49

Översyn

Kommissionen ska senast den 31 december 2022 rapportera till Europaparlamentet och rådet om hur den gemensamma fiskeripolitiken fungerar.

Artikel 50

Årsredovisning

Kommissionen ska årligen rapportera till Europaparlamentet och rådet om framstegen när det gäller uppnåendet av maximal hållbar avkastning och situationen för fiskbestånden, så snart som möjligt efter antagandet av rådets årliga förordning om fastställande av tillgängliga fiskemöjligheter för unionsfartyg i unionsvatten och i vissa icke-EU-vatten.

Artikel 51

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1954/2003 av den 4 november 2003 om förvaltningen av fiskeansträngningen för vissa fiskezoner och fisketillgångar inom gemenskapen, om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 och om upphävande av förordningarna (EG) nr 685/95 och (EG) nr 2027/95 (EUT L 289, 7.11.2003, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 639/2004 av den 30 mars 2004 om förvaltning av fiskeflottor som är registrerade i gemenskapens yttersta randområden (EUT L 102, 7.4.2004, s. 9).

BILAGA I

TILLTRÄDE TILL KUSTVATTEN ENLIGT DEFINITIONEN I ARTIKEL 5.2

1. Förenade kungarikets kustvatten

A. TILLTRÄDE FÖR FRANKRIKE

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Förenade kungarikets kust (6–12 nautiska mil)		
1. Berwick-upon-Tweed österut Coquet Island österut	Sill	Obegränsat
2. Flamborough Head österut Spurn Head österut	Sill	Obegränsat
3. Lowestoft österut Lyme Regis söderut	Samtliga arter	Obegränsat
4. Lyme Regis söderut Eddystone söderut	Demersalt fiske	Obegränsat
5. Eddystone söderut Longships åt sydväst	Demersalt fiske	Obegränsat
	Kammusslor	Obegränsat
	Hummer	Obegränsat
	Languster	Obegränsat
6. Longships åt sydväst Hartland Point åt nordväst	Demersalt fiske	Obegränsat
	Languster	Obegränsat
	Hummer	Obegränsat
7. Från Hartland Point till en linje dragen från nordspetsen på Lundy Island	Demersalt fiske	Obegränsat
8. Från en linje väster om Lundy Island till Cardigan Harbour	Samtliga arter	Obegränsat
9. Point Lynas norrut Morecambe Light Vessel österut	Samtliga arter	Obegränsat
10. County Down	Demersalt fiske	Obegränsat
11. New Island åt nordost Sanda Island åt sydväst	Samtliga arter	Obegränsat
12. Port Stewart norrut Barra Head västerut	Samtliga arter	Obegränsat
13. Latitud 57°40'N Butt of Lewis västerut	Samtliga arter, utom skaldjur	Obegränsat
14. St Kilda, Flannan Islands	Samtliga arter	Obegränsat
15. Väster om en linje som förbinder Butt of Lewis fyr med punkten 59°30'N, 5°45'V	Samtliga arter	Obegränsat

B. TILLTRÄDE FÖR IRLAND

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Förenade kungarikets kust (6–12 nautiska mil)		
1. Point Lynas norrut Mull of Galloway söderut	Demersalt fiske	Obegränsat
	Havskräfta	Obegränsat
2. Mull of Oa västerut Barra Head västerut	Demersalt fiske	Obegränsat
	Havskräfta	Obegränsat

C. TILLTRÄDE FÖR TYSKLAND

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Förenade kungarikets kust (6–12 nautiska mil)		
1. Öster om Shetlandsöarna och Fair Isle mellan linjer dragna rakt åt sydost från Sumburgh Heads fyr, rakt åt nordost från Skroos fyr och rakt åt sydväst från Skadans fyr	Sill	Obegränsat
2. Berwick-upon-Tweed österut, Whitby High fyr österut	Sill	Obegränsat
3. North Forelands fyr österut, Dungeness nya fyr söderut	Sill	Obegränsat
4. Zonen omkring St Kilda	Sill	Obegränsat
	Makrill	Obegränsat
5. Butt of Lewis fyr västerut till den linje som förbinder Butt of Lewis fyr med punkten 59°30'N, 5°45'V	Sill	Obegränsat
6. Zonen omkring North Rona och Sulisker (Sulasgeir)	Sill	Obegränsat

D. TILLTRÄDE FÖR NEDERLÄNDERNA

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
United Kingdom coast (6–12 nautiska mil)		
1. Öster om Shetlandsöarna och Fair Isle mellan linjer dragna rakt åt sydost från Sumburgh Heads fyr, rakt åt nordost från Skroos fyr och rakt åt sydväst från Skadans fyr	Sill	Obegränsat
2. Berwick-upon-Tweed österut, Flamborough Head österut	Sill	Obegränsat
3. North Foreland österut, Dungeness nya fyr söderut	Sill	Obegränsat

E. TILLTRÄDE FÖR BELGIEN

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Förenade kungarikets kust (6–12 nautiska mil)		
1. Berwick-upon-Tweed österut Coquet Island österut	Sill	Obegränsat
2. Cromer norrut North Foreland österut	Demersalt fiske	Obegränsat

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
3. North Foreland österut Dungeness nya fyr söderut	Demersalt fiske	Obegränsat
	Sill	Obegränsat
4. Dungeness nya fyr söderut, Selsey Bill söderut	Demersalt fiske	Obegränsat
5. Straight Point åt sydost, South Bishop åt nordväst	Demersalt fiske	Obegränsat

2. Irlands kustvatten

A. TILLTRÄDE FÖR FRANKRIKE

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Irlands kust (6-12 nautiska mil)		
1. Erris Head åt nordväst Sybil Point västerut	Demersalt fiske	Obegränsat
	Havskräfta	Obegränsat
2. Mizen Head söderut Stags söderut	Demersalt fiske	Obegränsat
	Havskräfta	Obegränsat
	Makrill	Obegränsat
3. Stags söderut Cork söderut	Demersalt fiske	Obegränsat
	Havskräfta	Obegränsat
	Makrill 1	Obegränsat
	Sill	Obegränsat
4. Cork söderut, Carnsore Point söderut	Samtliga arter	Obegränsat
5. Carnsore Point söderut, Haulbowline åt sydost	Samtliga arter utom skaldjur	Obegränsat

B. TILLTRÄDE FÖR FÖRENADE KUNGARIKET

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Irish coast (6-12 miles)		
1. Mine Head söderut Hook Point	Demersalt fiske	Obegränsat
	Sill	Obegränsat
	Makrill	Obegränsat
2. Hook Point Carlingford Lough	Demersalt fiske	Obegränsat
	Sill	Obegränsat
	Makrill	Obegränsat
	Havskräfta	Obegränsat
	Kammusslor	Obegränsat

C. TILLTRÄDE FÖR NEDERLÄNDERNA

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Irlands kust (6–12 nautiska mil)		
1. Stags söderut Carnsore Point söderut	Sill	Obegränsat
	Makrill	Obegränsat

D. TILLTRÄDE FÖR TYSKLAND

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Irlands kust (6–12 nautiska mil)		
1. Old Head of Kinsale söderut Carnsore Point söderut	Sill	Obegränsat
2. Cork söderut Carnsore Point söderut	Makrill	Obegränsat

E. TILLTRÄDE FÖR BELGIEN

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Irlands kust (6–12 nautiska mil)		
1. Cork söderut Carnsore Point söderut	Demersalt fiske	Obegränsat
2. Wicklow Head österut Carlingford Lough åt sydost	Demersalt fiske	Obegränsat

3. Belgiens kustvatten

Geografiskt område	Medlemsstater	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
3–12 nautiska mil	Nederländerna	Samtliga arter	Obegränsat
	Frankrike	Sill	Obegränsat

4. Danmarks kustvatten

Geografiskt område	Medlemsstater	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Nordsjökusten (dansk-tyska gränsen till Hanstholm) (6–12 nautiska mil)			
Dansk-tyska gränsen till Blåvands Huk	Tyskland	Plattfisk	Obegränsat
		Räkor	Obegränsat
	Nederländerna	Plattfisk	Obegränsat
		Rundfisk	Obegränsat

Geografiskt område	Medlemsstater	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika	
Blåvands Huk till Bovbjerg	Belgien	Torsk	Obegränsat endast 1 juni–31 juli	
		Kolja	Obegränsat endast 1 juni–31 juli	
	Tyskland	Plattfisk	Obegränsat	
	Nederländerna	Rödspätta	Obegränsat	
		Tunga	Obegränsat	
Thyborøn till Hanstholm	Belgien	Vitling	Obegränsat endast 1 juni–31 juli	
		Rödspätta	Obegränsat endast 1 juni–31 juli	
	Tyskland	Plattfisk	Obegränsat	
		Skarpsill	Obegränsat	
		Torsk	Obegränsat	
		Gråsej	Obegränsat	
		Kolja	Obegränsat	
		Makrill	Obegränsat	
		Sill	Obegränsat	
	Vitling	Obegränsat		
	Nederländerna	Torsk	Obegränsat	
		Rödspätta	Obegränsat	
		Tunga	Obegränsat	
	Skagerrak (Hanstholm till Skagen) (4–12 nautiska mil)	Belgien	Rödspätta	Obegränsat endast 1 juni–31 juli
		Tyskland	Plattfisk	Obegränsat
Skarpsill			Obegränsat	
Torsk			Obegränsat	
Gråsej			Obegränsat	
Kolja			Obegränsat	
Makrill			Obegränsat	
Sill			Obegränsat	
Vitling			Obegränsat	

Geografiskt område	Medlemsstater	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
	Nederländerna	Torsk	Obegränsat
		Rödspätta	Obegränsat
		Tunga	Obegränsat
Kattegatt (3–12 nautiska mil)	Tyskland	Torsk	Obegränsat
		Plattfisk	Obegränsat
		Havskräfta	Obegränsat
		Sill	Obegränsat
Norr om Zeeland till parallellen för latituden som går genom Forsnæs fyr	Tyskland	Skarpsill	Obegränsat
Östersjön (inklusive Bälten, Öresund, Bornholm) (3–12 nautiska mil)	Tyskland	Plattfisk	Obegränsat
		Torsk	Obegränsat
		Sill	Obegränsat
		Skarpsill	Obegränsat
		Ål	Obegränsat
		Lax	Obegränsat
		Vitling	Obegränsat
		Makrill	Obegränsat
Skagerack (4–12 nautiska mil)	Sverige	Samtliga arter	Obegränsat
Kattegatt (3–12 nautiska mil ⁽¹⁾)	Sverige	Samtliga arter	Obegränsat
Östersjön (3–12 nautiska mil)	Sverige	Samtliga arter	Obegränsat

(¹) Mätt från kustlinjen.

5. Tysklands kustvatten

Geografiskt område	Medlemsstater	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Nordsjökusten (3–12 nautiska mil) Samtliga kuster	Danmark	Demersalt fiske	Obegränsat
		Skarpsill	Obegränsat
		Tobisfiskar	Obegränsat
	Nederländerna	Demersalt fiske 1	Obegränsat
		Räkor	Obegränsat
Dansk-tyska gränsen till den norra änden av Amrum vid 54°43'N	Danmark	Räkor	Obegränsat
Zonen omkring Helgoland	Förenade kungariket	Torsk	Obegränsat
		Rödspätta	Obegränsat

Geografiskt område	Medlemsstater	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Östersjökusten (3–12 nautiska mil)	Danmark	Torsk	Obegränsat
		Rödspätta	Obegränsat
		Sill	Obegränsat
		Skarpsill	Obegränsat
		Ål	Obegränsat
		Vitling	Obegränsat
		Makrill	Obegränsat

6. Frankrikes och de utomeuropeiska franska departementens kustvatten

Geografiskt område	Medlemsstat	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Nordöstra Atlantkusten (6–12 nautiska mil)			
Fransk-belgiska gränsen öster om departementet Manche (Vire-Grandcamp les Bains mynning 49° 23' 30" N–1° 2 'VNNO)	Belgien	Demersalt fiske	Obegränsat
		Kammusslor	Obegränsat
	Nederländerna	Samtliga arter	Obegränsat
Dunkerque (2° 20'O) till Cap d'Antifer (0° 10'O)	Tyskland	Sill	Obegränsat endast 1 oktober–31 december
Fransk-belgiska gränsen till Cap d'Alprech västerut (50° 42'30"N–1° 33'30"O)	Förenade kungariket	Sill	Obegränsat
Atlantkusten (6–12 nautiska mil)			
Spansk-franska gränsen till 46° 08' N	Spanien	Ansjovis	Riktat fiske, obegränsat endast 1 mars–30 juni
			Fiske efter levande bete, endast 1 juli–31 oktober
		Sardiner	Obegränsat endast 1 januari–28 februari och 1 juli–31 december Dessutom måste verksamhet som rör ovannämnda arter bedrivas i enlighet med och inom de begränsningar för verksamheten som gällde 1984
Medelhavskusten (6–12 nautiska mil)			
Spanska gränsen Cap Leucate	Spanien	Samtliga arter	Obegränsat

7. Spaniens kustvatten

Geografiskt område	Medlemsstat	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Atlantkusten (6–12 nautiska mil)			
Fransk-spanska gränsen till Cap Mayors fyr (3° 47' V)	Frankrike	Pelagiska arter	Obegränsat i enlighet med och inom de begränsningar för verksamheten som gällde 1984
Medelhavskusten (6–12 nautiska mil)			
Franska gränsen/Cap Creus	Frankrike	Samtliga arter	Obegränsat

8. Kroatens kustvatten ⁽¹⁾

Geografiskt område	Medlemsstat	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
12 nautiska mil begränsat till havsområdet under Kroatiens överhöghet norr om en linje 45 grader och 10 minuter nordlig bredd utmed västra Istriens kust, från den yttre gränsen av Kroatiens territorialhav, där denna linje möter fastlandet på västra Istriens kust (Grgatov rt/Funtana)	Slovenien	Bottenlevande arter och små pelagiska arter inklusive sardin och ansjovis	100 ton för högst 25 fiskefartyg, inbegripet 5 fiskefartyg med träl

⁽¹⁾ Ovannämnda ordning ska tillämpas från det att skiljedomen till följd av skiljeavtalet mellan Republiken Sloveniens regering och Republiken Kroatiens regering som undertecknades i Stockholm den 4 november 2009 har genomförts fullt ut.

9. Nederländernas kustvatten

Geografiskt område	Medlemsstat	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
(3–12 nautiska mil) hela kusten	Belgien	Samtliga arter	Obegränsat
	Danmark	Demersalt fiske	Obegränsat
		Skarpsill	Obegränsat
		Tobisfiskar	Obegränsat
		Taggmakrill	Obegränsat
	Tyskland	Torsk	Obegränsat
Räkor		Obegränsat	
(6–12 nautiska mil) hela kusten	Frankrike	Samtliga arter	Obegränsat
Texels sydpunkt västerut till gränsen mellan Nederländerna och Tyskland	Förenade kungariket	Demersalt fiske	Obegränsat

10. Sloveniens kustvatten ⁽¹⁾

Geografiskt område	Medlemsstat	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
12 nautiska mil begränsat till havsområdet under Sloveniens överhöghet norr om en linje 45 grader och 10 minuter nordlig bredd utmed västra Istriens kust, från den yttre gränsen av Kroatiens territorialhav, där denna linje möter fastlandet på västra Istriens kust (Grgatov rt/Funtana)	Kroatien	Bottenlevande arter och små pelagiska arter inklusive sardin och ansjovis	100 ton för högst 25 fiskefartyg, inbegripet 5 fiskefartyg med trål

⁽¹⁾ Ovannämnda ordning ska tillämpas från det att skiljedomen till följd av skiljeavtalet mellan Republiken Sloveniens regering och Republiken Kroatiens regering som undertecknades i Stockholm den 4 november 2009 har genomförts fullt ut.

11. Finlands kustvatten

Geografiskt område	Medlemsstat	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Östersjön (4–12 nautiska mil) ⁽¹⁾	Sverige	Samtliga arter	Obegränsat

⁽¹⁾ 3–12 nautiska mil runt Bogskär.

12. Sveriges kustvatten

Geografiskt område	Medlemsstat	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Skagerrak (4–12 nautiska mil)	Danmark	Samtliga arter	Obegränsat
Kattegatt (3–12 nautiska mil) ⁽¹⁾	Danmark	Samtliga arter	Obegränsat
Östersjön (4–12 nautiska mil)	Danmark	Samtliga arter	Obegränsat
	Finland	Samtliga arter	Obegränsat

⁽¹⁾ Mätt från kustlinjen.

BILAGA II

FISKEKAPACITETSTAK

Kapacitetstak

Medlemsstat	GT	kW
Belgien	18 962	51 586
Bulgarien	7 250	62 708
Kroatien	53 452	426 064
Danmark	88 762	313 333
Tyskland	71 117	167 078
Estland	21 677	52 566
Irland	77 568	210 083
Grekland	84 123	469 061
Spanien (inklusive de yttersta randområdena)	423 550	964 826
Frankrike (inklusive de yttersta randområdena)	214 282	1 166 328
Italien	173 506	1 070 028
Cypern	11 021	47 803
Lettland	46 418	58 496
Litauen	73 489	73 516
Malta	14 965	95 776
Nederländerna	166 859	350 736
Polen	38 270	90 650
Portugal (inklusive de yttersta randområdena)	114 549	386 539
Rumänien	1 908	6 356
Slovenien	675	8 867
Finland	18 066	181 717
Sverige	43 386	210 829
Förenade kungariket	231 106	909 141

Kapacitetstak

Unionens yttersta randområden	GT	kW
Spanien		
Kanarieöarna: L (!) < 12 m. unionsvatten	2 617	20 863
Kanarieöarna: L > 12 m. unionsvatten	3 059	10 364
Kanarieöarna: L > 12 m. Internationella vatten och tredjeländers vatten	28 823	45 593
Frankrike		
Réunion: Demersala och pelagiska arter. L < 12 m	1 050	19 320

Unionens yttersta randområden	GT	kW
Réunion: Pelagiska arter. L > 12 m	10 002	31 465
Franska Guyana: Demersala och pelagiska arter. Längd < 12 m	903	11 644
Franska Guyana: Räktrålare	7 560	19 726
Franska Guyana: Pelagiska arter. Offshorefartyg.	3 500	5 000
Martinique: Demersala och pelagiska arter. L < 12 m	5 409	142 116
Martinique: Pelagiska arter. L > 12 m	1 046	3 294
Guadeloupe: Demersala och pelagiska arter. L < 12 m	6 188	162 590
Guadeloupe: Pelagiska arter. L > 12 m	500	1 750
Portugal		
Madeira: Demersala arter. L < 12 m	604	3 969
Madeira: Demersala och pelagiska arter. L > 12 m	4 114	12 734
Madeira: Pelagiska arter. Not/vad. L > 12 m	181	777
Azorerna: Demersala arter. L < 12 m	2 617	29 870
Azorerna: Demersala och pelagiska arter. L > 12 m	12 979	25 721
(1) Med "L" menas ett fartygs längd.		

BILAGA III

RÅDGIVANDE NÄMNDER

1. Rådgivande nämnders namn och behörighetsområde

Namn	Behörighetsområden
Östersjön	Ices-zonerna IIIb, IIIc och IIId
Svarta havet	AKFM:s geografiska delområde såsom det definieras i resolution AKFM/33/2009/2
Medelhavet	Medelhavets marina vatten öster om linjen 5°36' Väst
Nordsjön	Ices-zonerna IV och IIIa
Nordvästliga vatten	Ices-zonerna V (med undantag av Va och endast unionsvatten i Vb), VI och VII
Sydvästliga vatten	Ices-zonerna VIII, IX och X (vattnen runt Azorerna) samt Cefac-zonerna 34.1.1, 34.1.2 och 34.2.0 (vattnen runt Madeira och Kanarieöarna)
De yttersta randområdena	Unionsvattnen runt de yttersta randområdena enligt artikel 349 första stycket i fördraget, som ska vara uppdelade i tre områden: västra Atlanten, östra Atlanten och Indiska oceanen
Pelagiska bestånd (blåvitling, makrill, taggmakrill, sill, trynfisk)	Alla geografiska områden utom Östersjön och Medelhavet
Fiske på öppet hav/fjärrfiske	Alla icke-unionsvatten
Vattenbruk	Vattenbruk, enligt definitionen i artikel 4
Marknader	Alla marknadsområden

2. Rådgivande nämnders funktionssätt och finansiering

- I generalförsamlingen och den verkställande kommittén ska 60 % av platserna viga åt företrädare för fiskarna och rådgivande nämnden för vattenbruk, vattenbruksaktörer och företrädare för bearbetnings- och marknadsföringssektorerna, och 40 % viga åt företrädare för andra intressegrupper som påverkas av den gemensamma fiskeripolitiken, exempelvis miljöorganisationer och konsumentgrupper.
- Med undantag för rådgivande nämnden för vattenbruk och rådgivande nämnden för marknader, ska åtminstone en företrädare för fångstundersektorn från varje berörd medlemsstat vara medlem i den verkställande kommittén.
- Ledamöter i den verkställande kommittén ska, i de fall detta är möjligt, anta rekommendationer i samförstånd. Om samförstånd inte kan nås, ska de avvikande åsikter som uttrycks av ledamöter anges i de rekommendationer som antas av majoriteten av de ledamöter som är närvarande och deltar i omröstningen.
- Varje rådgivande nämnd ska utse en ordförande i samförstånd. Ordföranden ska agera opartiskt.
- Varje rådgivande nämnd ska anta de åtgärder som krävs för att säkerställa öppenhet och respekt för alla åsikter som kommer till uttryck.
- Rekommendationer som antas av den verkställande kommittén ska omedelbart göras tillgängliga för generalförsamlingen, kommissionen, berörda medlemsstater och på begäran också för enskilda från allmänheten.
- Generalförsamlingens möten ska vara öppna för allmänheten. Möten i verkställande kommittén ska vara öppna för allmänheten utom i de undantagsfall då en majoritet i den verkställande kommittén beslutar något annat.
- Europeiska och nationella organisationer som företräder fiskerisektorn och andra intresseorganisationer får föreslå ledamöter för de berörda medlemsstaterna. Dessa medlemsstater ska enas om ledamöterna i generalförsamlingen.

- i) Företrädare för nationella och regionala förvaltningar som har fiskeintressen i berört område och forskare från medlemsstaternas institut för vetenskaplig forskning och fiskeriforskning och från de internationella forskningsinstitut som är rådgivare åt kommissionen ska få delta i den rådgivande nämndens möten som aktiva observatörer. Andra kvalificerade forskare får också bjudas in.
 - j) Företrädare för Europaparlamentet och kommissionen får delta som aktiva observatörer i den rådgivande nämndens möten.
 - k) Företrädare för fiskerinäringen och andra intressegrupper från tredjeländer, inbegripet företrädare för regionala fiskeriförvaltningsorganisationer som har ett fiskeintresse i området eller fiskeriverksamhet som omfattas av en rådgivande nämnd, får bjudas in att delta som aktiva observatörer när frågor som de berörs av diskuteras.
 - l) Rådgivande nämnder får ansöka om ekonomiskt stöd från unionen i sin egenskap av organ som arbetar med mål av allmänt europeiskt intresse.
 - m) Kommissionen ska underteckna en bidragsöverenskommelse med varje rådgivande nämnd för att bidra till dess operativa kostnader, inklusive kostnader för översättning och tolkning.
 - n) Kommissionen får utföra de kontroller den anser nödvändiga för att säkerställa att de rådgivande nämnderna fullgör sina anförtrodda uppgifter.
 - o) Varje rådgivande nämnd ska årligen översända sin budget och sin verksamhetsrapport till kommissionen och till berörda medlemsstater.
 - p) Kommissionen eller revisionsrätten kan när som helst ordna så att en revision genomförs, antingen av ett externt organ som kommissionen väljer eller av kommissionens eller revisionsrättens egna avdelningar.
 - q) Varje rådgivande nämnd ska utse en auktoriserad revisor för den period då unionsbidrag erhålls.
-